

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Четвртак, 30. јул 2015. године
БАЊА ЛУКА

Број 60 Год. XXIV

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1015

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК

Проглашавам Закон о порезу на доходак, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој сједници, одржаној 16. јула 2015. године, а Вијеће народа 27. јула 2015. године констатовало да усвојеним Законом о порезу на доходак није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2584/15
28. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се опорезивање дохотка физичких лица, порески обвезник, пореска основица, пореска стопа, пореска ослобађања, као и начин и поступак плаћања пореза на доходак.

Члан 2.

- (1) Предмет опорезивања је доходак који оствари физичко лице у пореском периоду у складу са овим законом.
- (2) Порез на доходак плаћају, у складу са одредбама овог закона, физичка лица која остварују доходак.
- (3) Опорезивање дохотка физичких лица уређује се искључиво овим законом.
- (4) Пореска ослобађања и олакшице могу се увести само овим законом.

Члан 3.

- (1) Порез на доходак физичких лица обрачунава се и плаћа на доходак од:
 - 1) личних примања,
 - 2) самосталне дјелатности,

- 3) ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине,

- 4) капитала,
- 5) капиталних добитака,
- 6) из страних извора и
- 7) осталог дохотка.

(2) Дохоци из става 1. овог члана опорезују се било да су остварени у новцу, у натури, чињењем или на други начин.

Члан 4.

Порез на доходак плаћа се по стопи од 10%, осим на доходак малог предузетника и доходак из страних извора, који се плаћају у складу са посебним одредбама овог закона.

Члан 5.

(1) Порез на доходак утврђује се и плаћа за календарску годину.

(2) Порески период може бити краћи од календарске године, ако:

- 1) порески обвезник у току календарске године постане нерезидент и
 - 2) резидент стиче или губи статус пореског обвезника.
- (3) У случајевима из става 2. овог члана порески период рачуна се према броју пуних мјесеци у односу на тог обвезника.

ГЛАВА II

ПОРЕСКИ ОБВЕЗНИК И ПОРЕСКА ОСНОВИЦА

Члан 6.

(1) Порески обвезник је физичко лице које по одредбама овог закона остварује опорезиви доходак ако је:

- 1) резидент Републике Српске (у даљем тексту: резидент) за доходак остварен у Републици Српској, другом ентитету, Брчко Дистрикту БиХ или другој држави или
 - 2) нерезидент за доходак остварен у Републици Српској.
- (2) Резидент, у смислу овог закона, јесте физичко лице које:

- 1) на територији Републике Српске има пребивалиште,
- 2) на територији Републике Српске, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 мјесеци који почиње или се завршава у односној пореској години или

3) има стално мјесто становања и средиште животних интереса у Републици Српској.

(3) Средиште животних интереса из става 2. тачка 3. овог члана може имати лице које испуњава најмање један од следећих услова:

1) власништво над непокретностима чија тржишна вриједност прелази 300.000 конвертибилних марака,

2) ефективна економска веза са Републиком Српском,

3) власништво над удјелом у капиталу привредног друштва у вриједности вишој од 100.000 конвертибилних марака,

4) брак или ванбрачна заједница са држављанином Републике Српске, односно Босне и Херцеговине,

5) рад уз издату радну дозволу или

6) школовање, односно образовање.

(4) Сматра се да лице има стално мјесто становања из става 2. тачка 3. овог члана које му је доступно у сваком тренутку уколико директно или индиректно у свом власништву или у закупу има стан, кућу или другу стамбену непокретност у Републици Српској која није намијењена за краткотрајни боравак.

(5) Резиденту из става 2. тачка 3. овог члана престаје тај статус у случају да престане испуњавати било који од прописаних услова или на његов захтјев и тада је обавезан да обавијести Пореску управу Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа) о престанку статуса резидента.

(6) Нерезидент, у смислу овог закона, јесте физичко лице које се не сматра резидентом у смислу става 2. овог члана.

(7) Изузетно од става 1. тачка 2) овог члана, не сматрају се обвезницима пореза на доходак нерезиденти из Федерације БиХ и Брчко Дистрикта који остварују доходак у заједничким институцијама и јавним предузећима БиХ који се налазе на територији Републике Српске за доходак остварен у тим институцијама и јавним предузећима.

(8) Резидентом Републике Српске, у смислу овог закона, сматра се и физичко лице које има пребивалиште на територији Републике Српске, а остварује лична примања ван подручја Републике Српске, из буџета Републике Српске или буџета институција Босне и Херцеговине.

Члан 7.

Основица пореза на доходак је разлика између укупних прихода остварених у једном пореском периоду и укупних расхода који се признају у складу са овим законом.

ГЛАВА III ПОРЕСКА ОСЛОБАЂАЊА

Члан 8.

(1) Порез на доходак остварен по основу радног односа не плаћа се на:

1) отпремнину приликом одласка у пензију до висине три посљедње исплаћене нето плате лицу које одлази у пензију,

2) отпремнину приликом престанка радног односа исплаћену до минималног износа прописаног законом којим се уређују радни односи,

3) надокнаду трошкова из здравственог осигурања, осим накнада плате,

4) једнократну помоћ по основу рођења дјетета коју послодавац исплати запосленом до висине једне просјечне мјесечне нето плате у Републици Српској према посљедњем објављеном податку Републичког завода за статистику,

5) једнократну помоћ у случају смрти запосленог или члана његове уже породице, или тешке инвалидности или дуготрајне болести запосленог, до износа три просјечне нето плате у Републици Српској према посљедњем податку Републичког завода за статистику,

6) једнократну помоћ за санацију штете настале као посљедица елементарних непогода или природне ка-

тастрофе коју послодавац исплаћује запосленом до износа три просјечне нето плате у Републици Српској према посљедњем податку Републичког завода за статистику,

7) поклоне које дају послодавци за дјецу запослених, старости до 15 година, поводом празника, који износе до 100 КМ по дјетету на годишњем нивоу,

8) надокнаду трошкова смјештаја који послодавац обезбјеђује запосленом упућеном на привремени рад у друго мјесто гдје се обавља дјелатност, уколико је неопходно да запослени користи смјештај ради обављања радних задатака, до висине стварних трошкова,

9) надокнаду путних трошкова и дневница запосленима у сврху службених путовања или привременог обављања радних задатака и члановима органа удружења грађана по позиву органа, до износа утврђеног актом Владе Републике Српске,

10) накнаде трошкова превоза на посао и са посла до висине цијене превозне карте у јавном превозу,

11) трошкове припремања топлог obroка у властитим ресторанима код послодавца или топлог obroка испорученог послодавцу од лица регистрованога за услуге кетеринга, а највише до 4,5 КМ дневно по запосленом и

12) камату на наплаћена потраживања из радног односа.

(2) Члановима уже породице запосленог, у смислу става 1. тачка 5) овог члана, сматрају се: брачни и ванбрачни супружници, дјеца и усвојеници, родитељи и усвојиоци, као и браћа и сестре који живе у заједничком домаћинству са запосленим.

(3) Порез на доходак остварен по другом основу не плаћа се на:

1) пензије, осим пензија по основу уплаћеног пензијског доприноса за добровољно пензијско осигурање у добровољним капитализованим пензијским фондовима до 1.200 КМ годишње,

2) примања остварена по основу права из области борачко-инвалидске заштите и заштите цивилних жртава рата,

3) примања по основу дјечијег и материнског додатка и новчане помоћи за опрему новорођене дјете у складу са прописима којима се уређује дјечија заштита,

4) стипендије ученицима и студентима на редовном школовању које износе до 75% просјечне мјесечне нето плате у Републици Српској према посљедњем објављеном податку Републичког завода за статистику,

5) накнаду за вријеме незапослености, у складу са прописима којима се уређује област запошљавања и права током незапослености,

6) новчана давања у складу са законом којим се уређује социјална заштита,

7) примања по основу организоване социјалне и хуманитарне помоћи,

8) исплату осигураних сума осигурања имовине и лица, као и на исплату осигураних сума осигурања лица којима се надокнађује претрпљена штета, осим на исплату осигурања за измаклу корист или добит,

9) коначну исплату животног осигурања, осим износа уплаћене премије животног осигурања до 1.200 КМ годишње,

10) накнаду стварне материјалне и нематеријалне штете, укључујући и камату на досуђене износе накнаде штете,

11) приходе по основу камате на штедњу у банкама, штедионицама и штедно-кредитним задругама, добровољним пензијским фондовима, банковним рачунима (жиро рачун, девизни рачун и друго),

12) премије, субвенције и регрес из буџета Републике Српске, као и на ПДВ надокнаде у складу са законом којим се уређује порез на додату вриједност, које се исплаћују на посебан намјенски рачун отворен код пословне банке,

13) приход од дивиденде и удјела у добити привредног друштва и

14) приходе од продаје покретних ствари коришћених у личне сврхе.

Члан 9.

(1) Обавезе плаћања пореза на лична примања остварена за рад у страним дипломатским и конзуларним представништвима или међународним организацијама, односно код представника или службеника таквих представништava или организација ослобођени су:

1) шефови страних дипломатских мисија акредитовани у Републици Српској, особље страних дипломатских мисија у Републици Српској, као и чланови њихових домаћинстава, уколико ти чланови домаћинстава нису држављани или резиденти Републике Српске,

2) шефови страних конзулата у Републици Српској и конзуларни функционери овлашћени да обављају конзуларне функције, као и чланови њихових домаћинстава, уколико ти чланови нису држављани или резиденти Републике Српске,

3) функционери и стручњаци програма за техничку помоћ Организације уједињених нација и њених специјализованих агенција, уколико нису држављани или резиденти Републике Српске,

4) запослени у страним дипломатским или конзуларним представништвима и међународним организацијама, као и код лица из овог члана, уколико није држављанин или резидент Републике Српске,

5) почасни конзули страних држава за примања исплаћена од државе која их је именovala за обављање функције почасног конзула,

6) физичка лица у другим организацијама изузета по основу билатералних споразума закључених између Босне и Херцеговине и других земаља, уколико нису држављани или резиденти Републике Српске.

(2) Резиденти Републике Српске који су запослени код Организације уједињених нација и њених специјализованих агенција и ОХР-а ослобођени су од плаћања пореза на доходак.

Члан 10.

(1) Пореска основица из члана 7. овог закона умањује се за:

1) износ уплаћеног пензијског доприноса за добровољно пензијско осигурање до 1.200 КМ годишње и

2) износ уплаћене премије животног осигурања код друштва за осигурање које посједује дозволу Агенције за осигурање Републике Српске, до 1.200 КМ годишње.

(2) Пореска основица пореза на доходак од личних примања умањује се за:

1) лични одбитак пореског обвезника у износу од 2.400 КМ на годишњем нивоу,

2) 900 КМ, на годишњем нивоу, по сваком издржаваном члану уже породице,

3) износ камате плаћене на стамбени кредит.

(3) Издржаваним члановима уже породице из става 2. тачка 2. овог члана сматрају се супружник, дјеца и родитељи пореског обвезника који, у смислу овог закона, не остварују доходак и чији доходак не прелази износ од 3.000 КМ, а ако више лица издржава члана или чланове уже породице, лични одбитак за та лица равномерно се распоређује на сва лица која те чланове издржавају, осим ако се не договоре другачије.

(4) Под каматом из става 2. тачка 3. овог члана подразумева се камата плаћена у пореској години на стамбени кредит који је порески обвезник узео у циљу рјешавања свог стамбеног питања, и то за прву непокретност.

(5) Право из става 2. тачка 3. овог члана не може стећи порески обвезник који остварује право на субвенцију по истом основу из буџета Републике или буџета јединица локалне самоуправе.

(6) Право из става 2. тачка 3. овог члана престаје отплатом тог стамбеног кредита.

(7) Порески обвезник који остварује право из става 2. тачка 3. овог закона годишње доставља Пореској управи доказ о плаћеној камати на стамбени кредит.

(8) Умањење пореске основице из става 2. тачка 1. овог члана остварује се приликом обрачуна пореске основице на мјесечном нивоу, а умањење пореске основице из става 1. и става 2. т. 2. и 3. овог члана остварује се на основу пореске картице пореског обвезника.

(9) Изузетно од става 8. овог члана порески обвезници који плаћају порез на доходак само на основу годишње пријаве, умањење из става 1. овог члана остварују на годишњем нивоу.

(10) Министар финансија (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим се прописују поступак и начин остваривања права на умањење пореске основице и права на ослобађање из члана 8. овог закона.

ГЛАВА IV

ДОХОДАК ОД ЛИЧНИХ ПРИМАЊА

Члан 11.

(1) Доходак од личних примања су сва директна и индиректна плаћања из радног односа и обухватају:

1) исплате бруто плате и друге бруто исплате запосленом, укључујући регрес, топли оброк, плаћање прекорременог рада, бонусе, накнаде и додатке на услове рада,

2) посредне олакшице, као што је продаја добара или услуга по цијени нижој од тржишне, давање бескаматних позајмица или позајмица по каматној стопи нижој од банкарске, ослобађање од дужничке обавезе или опрост дуга, уступање на коришћење имовине пореског обвезника без накнаде или по цијени нижој од тржишне,

3) скривене исплате личних примања, као што су: плаћања која врши послодавац у корист запосленог или било ког члана његове породице, укључујући трошкове живота, станарину, комуналије, плаћања за трошкове репрезентације, трошкове туристичких путовања,

4) коришћење службеног возила у приватне сврхе представља приход од личних примања, а обрачунава се у висини 20% цијене литре горива по пређеном километру,

5) било које плаћање или поврат трошкова које оствари запослени,

6) поклоне које је послодавац дао запосленом,

7) вриједност акција примљених без накнаде или разлика вриједности акција до њихове тржишне цијене,

8) бонуси и награде за добро обављен посао представљају лично примање у години у којој су примљени, а у случају да се награде и признања приме у виду добара и услуга, укупни доходак представља тржишна вриједност таквих добара или услуга у тренутку примања и

9) друге исплате и користи из радног односа уколико нису ослобођене или другачије опорезоване у складу са овим законом.

Члан 12.

Доприноси плаћени у складу са Законом о доприноси-ма признају се као расходи приликом утврђивања дохотка од личних примања.

Члан 13.

Пореска основица пореза на доходак од личних примања представља разлику прихода од личних примања из члана 11. и расхода из члана 12. овог закона.

ГЛАВА V ДОХОДАК ОД САМОСТАЛНЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 14.

(1) Приходом од самосталне дјелатности сматрају се сви приходи стечени из било којег извора примљени у готовом новцу, стварима и услугама остварени самосталним или заједничким обављањем дјелатности.

(2) У приход од самосталне дјелатности укључују се приходи из:

- 1) предузетничке дјелатности,
- 2) пољопривреде, шумарства и риболова и
- 3) самосталних занимања.

(3) Самостална занимања у смислу овог закона су професионалне дјелатности физичких лица која су по том основу регистрована у одговарајућем регистру, а нарочито адвокати, нотари, инжењери, архитекти, порески савјетници, стечајни управници, тумачи, преводиоци, новинари, умјетници, спортисти и друга слична занимања.

(4) Ако приход од самосталне дјелатности није остварен у готовом новцу, већ у стварима или услугама, износ прихода једнак је тржишној вриједности добијене имовине или извршене услуге.

(5) Тржишна вриједност у смислу става 4. овог члана представља износ који би неповезани купац платио неповезаном продавцу у исто вријеме и на истом мјесту за иста или слична добра или услуге под условима тржишне конкуренције.

Члан 15.

(1) Пореска основица за обрачун пореза на доходак од самосталне дјелатности представља разлику између прихода и расхода насталих обављањем самосталне дјелатности у пореском периоду.

(2) Пореска основица се утврђује примјеном принципа простог књиговодства (принцип благајне).

Члан 16.

Порез на доходак од самосталне дјелатности плаћа се:

- 1) на доходак од самосталне дјелатности или
- 2) на укупан приход остварен обављањем самосталне дјелатности малог обима.

Члан 17.

(1) Расходи који се могу одбити од прихода су плаћени трошкови у току једног пореског периода који су повезани са обављањем те самосталне дјелатности.

(2) Расходи који се признају су и следећи:

1) трошкови топлог obroка, надокнада путних трошкова, дневнице (трошкови исхране на службеном путу), накнаде трошкова превоза на посао и са посла, ако су на њих плаћени припадајући порез и доприноси у складу са законом,

2) оглашавање и рекламирање у висини стварних расхода, а највише до 5% од укупног прихода у тој пореској години,

3) спонзорство и донације у висини до 2% прихода од укупног прихода у тој пореској години,

4) мањак залиха који се може правдати вишом силом највише до износа који је евидентиран у пословним књигама пореског обвезника, а мањак се утврђује пописом комисије надлежног органа, о чему се сачињавају записник и пописна листа и

5) амортизација основних средстава у складу са чланом 18. овог закона.

(3) Расходи који се не признају:

1) плаћени порези на доходак од самосталне дјелатности у Републици Српској,

2) камате и казне које су плаћене због кршења закона и других прописа,

3) расходи који су евидентирани у пословним књигама, а за које не постоји вјеродостојна документација,

4) премије животног осигурања које плаћа послодавац за свог запосленог, изузев премија које су укључене у плату запосленог,

5) расходи који су настали у вези са пословањем повезаних лица, у износу који прелази тржишну вриједност добара или услуга на тржишту,

6) губитак од продаје или преноса било које имовине између повезаних лица,

7) донације политичким странкама и

8) сви други расходи који нису у складу са ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 18.

(1) Признаје се као расход амортизација сталних средстава у износу обрачунатом на набавну вриједност по линеарном методу примјеном годишњих амортизационих стопа.

(2) Сталним средствима се сматрају нематеријална средства и материјална средства чији је вијек употребе дужи од 12 мјесеци.

(3) Амортизацији не подлијежу земљишта, шуме и слична обновљива природна богатства, инвестициона имовина, споменици културе и умјетничка дјела.

(4) Материјална и нематеријална добра која су набављена или произведена за мање од 1.000 КМ, а која се користе у сврху обављања дјелатности пореског обвезника у Републици Српској, могу се одбити у цијелокупном износу у пореском периоду у којем је добро набављено или произведено.

(5) Амортизација сталних средстава признаје се као расход од првог дана мјесеца који слиједи након мјесеца у којем је дуготрајна имовина стављена у употребу.

(6) Не признају се расходи амортизације средстава са којима се не обавља дјелатност пореског обвезника.

(7) Не признаје се као порески расход амортизација обрачуната на отписану основицу средстава.

(8) Амортизација је порески признат расход само за средства која су у власништву пореског обвезника.

(9) Изузетно од става 8. овог члана, за средства набављена финансијским лизингом, купац се третира као власник изнајмљеног средства и по том основу има право на признавање амортизације на изнајмљено средство.

(10) Уколико купац побољша изнајмљену имовину, закупцу је дозвољен одбитак за амортизацију у износу амортизације обрачунате за вриједност побољшања, а у случају да закуп истекне прије истека вијека амортизације и не дође до продужења закупа, тада купац има право на одбитак до оног износа који није амортизован у тренутку раскида закупа.

(11) Неотписана вриједност сталних средстава уништених услед елементарних непогода или природних катастрофа (поплава, пожар, потрес и друго) проглашених на основу акта надлежног органа, којима се не може обављати дјелатност, признаје се као расход.

(12) Средства уништена услед елементарних непогода или природних катастрофа пописом утврђује пописна комисија надлежног органа, а о извршеном попису обавезно се сачињавају записник и пописна листа.

(13) За обрачун амортизације по линеарном методу из става 1. овог члана примјењују се стопе које се примјењују приликом обрачуна основице пореза на добит.

Члан 19.

(1) Ако више лица остварује доходак заједничким обављањем самосталне дјелатности, свако од њих плаћа порез на дио који му припада од заједнички оствареног дохотка.

(2) Доходак који оствари физичко лице заједничким обављањем самосталне дјелатности из става 1. овог члана утврђује се као јединствени доходак који се дијели сваком

од учесника у дохотку, у пропорцији која је утврђена међусобним уговором, а ако није утврђено уговором, доходак се дијели на једнаке дијелове.

(3) Дијелу дохотка или губитка који припада појединцу по основу заједнички оствареног дохотка, утврђеног на основу става 2. овог члана, додају се и приходи које је свако од њих остварио за свој рад, као и друге накнаде, ако су као пословни расходи смањили заједнички остварени доходак. Од дијела дохотка или губитка сваког лица, утврђеног према ставу 2. овог члана, одбијају се расходи које је имало поједино лице, а који као пословни расходи нису утицали на смањење дохотка од заједничке дјелатности.

(4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на случајеве када више лица заједнички остварују доходак од имовине и имовинских права.

(5) У заједнички доходак који се утврђује на основу става 2. овог члана улазе и удјели у добити пословног удружења који остварују учесници у заједничком дохотку, ако ти удјели нису опорезовани као добит пословног удружења.

(6) Лица која остварују заједнички доходак из ст. 1. до 4. овог члана обавезна су да именују носиоца заједничке дјелатности који је одговоран за вођење пословних књига, плаћање пореских и других обавеза, подношење пријава и извршавање других прописаних обавеза које произилазе из заједничке дјелатности и заједничке имовине и имовинских права.

(7) Нерезидент не може бити именован за носиоца заједничке дјелатности, а уколико носилац заједничке дјелатности није именован, именује га Пореска управа.

(8) Носилац заједничке дјелатности из става 6. овог члана обавезан је по истеку пореског периода, у законом прописаном року, Пореској управи, поднијети пријаву о утврђеном дохотку од заједничке дјелатности према свом пребивалишту или уобичајеном боравишту.

Члан 20.

Уколико трошкови који су предмет одбитка у било којем пореском периоду прелазе приходе за тај порески период, разлика, односно губитак може се пренијети у пет узастопних пореских периода и користи се за смањење пореске основице у тим пореским периодима.

Члан 21.

Мали предузетник, у смислу овог закона, јесте физичко лице које испуњава сваки од следећих услова током цијеле пореске године:

- 1) да то физичко лице обавља самосталну дјелатност, изузев самосталних занимања из члана 14. став 3. овог закона,
- 2) да мали предузетник не запошљава више од три радника,
- 3) да укупан годишњи приход малог предузетника по основу обављања те дјелатности не прелази износ од 50.000 КМ и
- 4) да то физичко лице не остварује приход заједничким обављањем самосталне дјелатности.

Члан 22.

Мали предузетник који испуњава услове из члана 21. овог закона може изабрати да плаћа порез на доходак малог предузетника, у складу са одредбама овог закона.

Члан 23.

(1) Годишњи порез малог предузетника обрачунава се по стопи од 2% на укупно остварени приход малог предузетника.

(2) Годишњи порез малог предузетника не може бити мањи од 600 КМ.

Члан 24.

(1) Мали предузетник плаћа порез на укупан мјесечни приход до 10-ог у мјесецу за претходни мјесец.

(2) Плаћени порез малог предузетника који је обрачунат на укупно остварени приход у току пореске године сматра се коначном пореском обавезом и не укључује се у годишњу пореску пријаву.

Члан 25.

(1) Порески обвезник који обавља самосталну дјелатност, а жели да буде опорезован као мали предузетник, дужан је да достави обавјештење надлежном пореском органу са доказима о испуњавању услова из члана 21. овог закона, до 31. јануара године на коју ће се статус малог предузетника односити.

(2) Уколико физичко лице први пут у току календарске године почиње са обављањем самосталне дјелатности и изабере да се у тој години опорезује као мали предузетник, то физичко лице је дужно да у року од 30 дана од дана почетка обављања дјелатности достави захтјев Пореској управи.

(3) У захтјеву из става 2. овог члана порески обвезник прилаже и доказе о испуњености услова из члана 21. овог закона.

Члан 26.

(1) Уколико мали предузетник не испуњава услове из члана 21. овог закона током било ког дијела календарске године или одустане од избора да буде опорезован као мали предузетник, у том случају се статус малог предузетника опозива.

(2) У години опозива мали предузетник доставља годишњу пореску пријаву и плаћа порез на основу годишње пријаве, одбијајући од пореза на доходак износ који је платио у току године опозива.

(3) Уколико је статус малог предузетника опозван у складу са ставом 1. овог члана, у том случају мали предузетник не може поново тражити статус малог предузетника у периоду од три године од године опозива.

Члан 27.

(1) Обвезник пореза који обавља самосталну дјелатност дужан је да утврди доходак на основу података из прописаних пословних књига и евиденција, изузев малог предузетника.

(2) Пословне књиге и евиденције из става 1. овог члана су:

1) дневник, главна књига и помоћне књиге које имају садржај и воде се у складу са прописима којима се уређује област рачуноводства и ревизије, за обвезнике пореза на доходак од самосталне дјелатности који пословне књиге воде по систему двојног књиговодства, на обрачунском основу;

2) књиге прихода и расхода, пописна листа сталне имовине и евиденције о потраживањима и обавезама, за обвезнике пореза на доходак од самосталне дјелатности који пословне књиге воде по принципу простог књиговодства, односно принципу благајне, у складу са овим законом.

(3) Мали предузетник води само књигу промета.

(4) Порески обвезник је дужан у књизи прихода и расхода или другим евиденцијама да осигура податке о оствареном дневном промету.

(5) Принцип простог књиговодства (принцип благајне) у смислу овог закона значи да се приходом сматра стварно примљен приход од стране обвезника у тренутку пријема, или приход који му је стављен на располагање или је примљен у корист обвезника, а расходи се евидентирају када су плаћени.

(6) Министар доноси правилник којим се прописују садржај и начин вођења књига и евиденција, као и правила за усклађивање прихода и расхода утврђених у пословним књигама и евиденцијама са приходима и расходима који се укључују у пореску основицу.

ГЛАВА VI
ДОХОДАК ОД АУТОРСКИХ ПРАВА, ПРАВА СРОДНИХ
АУТОРСКОМ ПРАВУ И ПРАВА ИНДУСТРИЈСКЕ
СВОЈИНЕ

Члан 28.

Обвезник пореза на доходак од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине је физичко лице које је аутор, односно носилац или власник права који остварује доходак од ових права.

Члан 29.

(1) Порески обвезник остварује приход од ауторских права по следећим основима:

- 1) писана дјела (књижевна, научна, стручна, публицистичка и друга дјела, студије, рецензије и слично),
- 2) говорна дјела,
- 3) драмска и музичка дјела,
- 4) кинематографска дјела,
- 5) ликовна дјела,
- 6) идејни пројекти, скице, цртежи и друга дјела направљена од пластичних материјала која се односе на архитектуру, географију, топографију или коју другу област науке или умјетности,
- 7) преводи, лектуре, аранжмани музичке обраде и друге прераде ауторских дјела и
- 8) остала ауторска дјела.

(2) Порески обвезник остварује приход од права сродних ауторском праву по следећим основима:

- 1) праву умјетника извођача,
- 2) праву произвођача фонограма,
- 3) праву произвођача видеограма и
- 4) праву произвођача радио-дифузних емисија.

(3) Порески обвезник остварује приход од права индустријске својине по следећим основима:

- 1) патенти,
- 2) жиг,
- 3) модел и узорак и
- 4) техничко унапређење.

Члан 30.

(1) Пореска основица за обрачун пореза на доходак од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине је доходак остварен од ових права, који се добије умањењем укупног прихода за износ нормираних трошкова.

(2) Нормирани трошкови се признају у висини од 40%, 50% и 60% од прихода у зависности од врсте ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине.

(3) Министар доноси правилник којим се прописује висина појединих нормираних трошкова из става 2. овог члана.

ГЛАВА VII
ДОХОДАК ОД КАПИТАЛА

Члан 31.

Приход од капитала представља приход остварен издавањем у закуп или подзакуп покретне и непокретне имовине, као и камата на зајам.

Члан 32.

Приходима од непокретне и покретне имовине сматрају се приходи које обвезник оствари давањем у закуп или подзакуп имовине и вриједност свих реализованих обавеза и услуга на које се обавезао закупца непокретности (земљишта, стамбених и пословних зграда, дијелова тих зграда, станова, дијелова станова, пословних просторија, гаража

и сл.), односно покретне имовине (опреме, транспортних средстава и друге покретне имовине).

Члан 33.

(1) Каматом из члана 31. овог закона сматра се камата на зајмове, као и камата на средства која је члан ортачког друштва, командитор или коплементар у командитном друштву, односно, оснивач ортачке радње, дао на коришћење друштву, односно ортачкој радњи најмање у висини камате на орочена средства на штетњу за исти период у Републици Српској.

(2) Приход из става 1. овог члана укључује се у доходак пореске године за коју је камата исплаћена.

(3) Авансно наплаћена камата пропорционално се распоређује као приход од камате током вијека отплате зајма.

(4) Ако је каматна стопа на дужничку обавезу нула или мања од каматне стопе коју за сличан износ зајма примјењују пословне банке у Републици, давалац зајма је дужан да као приход од камате прикаже износ необрачунате камате. Овај износ подразумијева цјелокупни износ камате ако је зајам дат по каматној стопи нула, односно разлику камате ако је она обрачуната по каматној стопи нижој од банкарске. Ови износи представљају приписану камату.

Члан 34.

(1) Пореска основица за обрачун пореза на доходак од давања у закуп непокретне или покретне имовине је доходак остварен давањем у закуп непокретне, односно покретне имовине, који се добија када се од укупног прихода одбију нормирани трошкови у висини од 20% од тог прихода.

(2) У сврху утврђивања пореске основице из става 1. овог члана цијеном закупа сматра се уговорена цијена, односно тржишна цијена коју утврђује Пореска управа проценом ако оцијени да је уговорена цијена нижа од тржишне или у случају да не постоји уговор о закупу, односно подзакупу.

(3) Ако је порески обвезник закупца који предмет закупа издаје у подзакуп, од закупнице коју остварује одбија се закупница коју плаћа закуподавцу.

Члан 35.

(1) Унапријед примљене закупнице за више година приликом утврђивања пореске основице дијеле се на захтјев пореског обвезника на онолико једнаких дијелова колики је број година за које је закупница плаћена, али не дуже од пет година.

(2) У случају из става 1. овог члана, у свакој години опорезује се сразмјерни дио дохотка.

ГЛАВА VIII
ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ОД КАПИТАЛНИХ ДОБИТАКА

Члан 36.

(1) Капитални добитак представља позитивну разлику између продајне цијене права и имовине и њене набавне вриједности, који обвезник оствари продајом, односно другим преносом са или без накнаде:

- 1) стварних права на непокретностима,
- 2) права коришћења и права градње на грађевинском земљишту,
- 3) ауторских права, патената, лиценци, франшиза и остале имовине која се састоји само од права и
- 4) инвестиционе имовине изузев обвезница емитованих за измирење ратне штете приликом првог промета.

(2) Капитални губитак представља негативну разлику из става 1. овог члана.

Члан 37.

Порески обвезник пореза на доходак од капиталних добитака је физичко лице, преносилац права из члана 36. став 1. овог закона.

Члан 38.

(1) У сврху одређивања капиталног добитка и капиталног губитка, у смислу овог закона, продајном цијеном се сматра уговорена цијена, односно тржишна цијена коју утврђује Пореска управа, ако оцијени да је уговорена цијена нижа од тржишне.

(2) У сврху одређивања капиталног добитка и капиталног губитка код преноса права без накнаде или путем размјене за друго право продајном цијеном се сматра тржишна цијена коју обвезник преноси без накнаде или даје у размјену.

Члан 39.

(1) У сврху одређивања капиталног добитка и капиталног губитка, у смислу овог закона, набавном цијеном сматра се цијена по којој је обвезник стекао право и имовину из члана 36. овог закона.

(2) Набавном цијеном у сврху утврђивања капиталног добитка и капиталног губитка, у случају преноса без накнаде или путем размјене, као и у случају када се набавна цијена не може утврдити сматра се тржишна цијена у години у којој су то право или имовина стечени, а коју утврђује Пореска управа.

(3) Код продаје непокретности коју је обвезник сам изградио набавном цијеном из става 1. овог члана сматра се тржишна цијена непокретности у години завршетка изградње или износ трошкова изградње које обвезник може доказати.

(4) Код продаје непокретности у изградњи набавну цијену из става 1. овог члана чини износ трошкова изградње које је обвезник имао до дана продаје или тржишна вриједност новоизграђеног објекта коригована степеном изградње.

(5) Набавна цијена примљених акција и удјела у капиталу за пренесену имовину пореском обвезнику је једнака тржишној вриједности пренесене имовине увећане за трошкове извршеног преноса имовине.

(6) Набавна цијена појединачних хартија од вриједности израчунава се као пондерисана аритметичка средина свих набавки те хартије од вриједности за сваког пореског обвезника, у периоду за који се израчунава набавна цијена.

(7) За све хартије од вриједности које су регистроване у Централном регистру хартија од вриједности а.д. Бања Лука (у даљем тексту: Централни регистар) порески обвезник набавну цијену хартије од вриједности из става 5. овог члана документује одговарајућим извјештајем из Централног регистра.

(8) Набавном цијеном хартија од вриједности којим се не тргује на берзи, односно којима се у тренутку стицања није трговало на берзи сматра се цијена коју порески обвезник документује као стварно плаћену.

(9) Ако порески обвезник из било ког разлога не документује стварно плаћену цијену хартија од вриједности, набавном цијеном сматра се њихова номинална вриједност.

Члан 40.

(1) Инвестициона имовина је имовина пореског обвезника набављена искључиво у сврху улагања, која се не користи за обављање дјелатности пореског обвезника, а обухвата акције, удјеле у капиталу, хартије од вриједности, стари ковани новац, стару валуту, драго камење и накит, поштанске марке, злато, сребро и друге племените метале и разне умјетнине.

(2) Инвестициона имовина не обухвата имовину која је намијењена продаји као облик редовне дјелатности пореског обвезника, имовину која се амортизује, некретнине које се користе за обављање дјелатности, ауторска права или патенте на производе које произведе или креира порески обвезник.

(3) Капитални добици или губици из промета или другог облика трансфера инвестиционе имовине пореског обвезника, настали у току пореске године, могу се пребијати, а нето добитак додаје се на пореску основу из пословне

дјелатности пореског обвезника уколико нису укључени у приходе.

(4) Губитак из промета или другог облика трансфера инвестиционе имовине не може се одбити од пореске основице пореског обвезника из пословне дјелатности у тој пореској години.

(5) Капитални губитак од продаје или другог облика трансфера инвестиционе имовине може се само покривати на терет капиталне добити од продаје или другог облика трансфера инвестиционе имовине.

Члан 41.

Капитални губитак остварен продајом једног права и имовине може се пребити капиталним добитком оствареним продајом другог права и имовине у истој години, а нето капитални губитак одузима се од прихода код утврђивања пореске основице пореског обвезника.

ГЛАВА IX
ДОХОДАК ИЗ СТРАНИХ ИЗВОРА

Члан 42.

(1) Доходак из страних извора је доходак који резидент, квалификовани инвеститор Републике Српске оствари по било ком основу, односно по основу рада, имовине, осигурања и капитала изван граница Босне и Херцеговине.

(2) Доходком из страних извора у смислу става 1. овог члана сматра се приход који је резиденту, квалификованом инвеститору исплаћен од стране исплатиоца који у вријеме исплате није резидент Републике Српске.

Члан 43.

(1) Квалификовани инвеститор је физичко лице, резидент Републике Српске, који је извршио инвестиције у складу са овим чланом, лично или путем правног лица у његовом већинском власништву или под његовом контролом и који има уредно измирене пореске обавезе у Републици Српској.

(2) Квалификованим инвестицијама сматрају се укупне директне или индиректне инвестиције извршене у привреду Републике Српске у износу већем од 5.000.000 КМ уложене од 1. јануара 2012. године, при чему инвестиције у трајна обртна средства не могу прећи 10% од вриједности укупних инвестиција.

(3) Под директним инвестицијама из става 2. овог члана сматрају се инвестиције у нова или постојећа домаћа привредна друштва, као и капиталне инвестиције које за резултат имају повећање основног капитала или имовине привредног друштва.

(4) Под индиректним инвестицијама из става 2. овог члана сматрају се инвестиције у примарну емисију обвезница које емитује Република Српска, изузев инвестиција у обвезнице за измирење ратне штете.

Члан 44.

Порез на доходак из страних извора плаћа се годишње у апсолутном износу, и то за пријављени годишњи доходак у износу:

- 1) до 2.000.000 КМ годишњи порез износи 150.000 КМ,
- 2) преко 2.000.000 КМ до 10.000.000 КМ годишњи порез износи 250.000 КМ,
- 3) преко 10.000.000 КМ до 20.000.000 КМ годишњи порез износи 500.000 КМ,
- 4) преко 20.000.000 КМ до 30.000.000 КМ годишњи порез износи 600.000 КМ,
- 5) преко 40.000.000 КМ до 50.000.000 КМ годишњи порез износи 700.000 КМ и
- 6) преко 50.000.000 КМ годишњи порез износи 800.000 КМ.

Члан 45.

(1) Квалификовани инвеститор обавезан је пријавити своју пореску обавезу, у складу са чланом 44. овог зако-

на, Пореској управи према мјесту свог боравишта, односно сједишта једног од привредних субјеката у који је инвестирао, најкасније до 31. марта текуће године, за укупан доходак из страних извора остварен у претходној години.

(2) Квалификовани инвеститор уз пријаву из става 1. овог члана не доставља евиденције и документацију о оствареном доходу.

(3) Порески обвезник из става 1. овог члана дужан је платити порез у складу са овим законом најкасније у року од десет дана од дана подношења пореске пријаве.

Члан 46.

(1) Квалификовани инвеститор може бити опорезован у складу са чланом 44. овог закона уколико Пореској управи поднесе писани захтјев у којем се јасно одређује за тај начин опорезивања.

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана квалификовани инвеститор доставља доказе о испуњавању услова из члана 6. став 2. и члана 43. овог закона.

(3) Изузетно, доказ о испуњености услова из члана 43. овог закона који се односи на измирене пореске обавезе Пореска управа прибавља по службеној дужности.

(4) Пореска управа одлучује о захтјеву из става 1. овог члана у складу са одредбама прописа којима се уређују порески поступак и општи управни поступак.

(5) У случају испуњености услова из члана 6. став 2. и члана 43. овог закона директор Пореске управе доноси рјешење којим се одобрава опорезивање дохода из страних извора у складу са овим законом, на период од пет година.

(6) Након истека периода од пет година од дана доношења рјешења пореском обвезнику ће се статус квалификованог инвеститора аутоматски обновити уколико и даље испуњава све услове из члана 6. став 2. и члана 43. овог закона, те уколико има уредно измирене све пореске обавезе према Републици Српској.

(7) Министар доноси правилник којим се прописују услови, начин и поступак остваривања права на опорезивање у складу са одредбама чл. 42. до 50. овог закона.

Члан 47.

(1) Директор Пореске управе доноси рјешење којим се укида статус квалификованог инвеститора у сљедећим случајевима:

1) уколико квалификовани инвеститор престане испуњавати услове из члана 6. став 2. и члана 43. овог закона,

2) на захтјев квалификованог инвеститора,

3) ако квалификовани инвеститор не измирује редовно своје пореске обавезе или

4) ако квалификовани инвеститор на други начин крши одредбе овог или других пореских закона.

(2) Изузетно од става 1. тачка 3. овог члана, Пореска управа ће прије доношења рјешења о укидању опоменути квалификованог инвеститора о неплаћеним пореским обавезама на начин да ће издати опомену у којој ће оставити рок за плаћање у трајању од 15 дана, а у складу са законом којим се уређује порески поступак.

(3) Рјешењем из става 1. овог члана утврђује се престанак статуса квалификованог инвеститора закључно са годином у којој је рјешење донесено.

(4) У години у којој његов статус престаје квалификовани инвеститор дужан је пријавити и платити порез за ту годину у складу са чланом 44. овог закона.

(5) У случајевима из става 1. т. 1, 3. и 4. овог члана квалификовани инвеститор не може поново остварити тај статус у периоду од три године од године у којој је рјешење укинато.

Члан 48.

Квалификовани инвеститор дужан је да отвори рачун код организације надлежне за послове платног промета у Републици Српској за потребе измирења овог пореза.

Члан 49.

Квалификовани инвеститор плаћа порез на доходак остварен у Републици Српској у складу са овим законом, као резидент Републике Српске.

Члан 50.

Права и повластице квалификованог инвеститора и обавезе по основу ранијих прописа и овог закона не могу бити укинуте или поништене ступањем накнадно донесених закона и других прописа на снагу, а уколико су такви накнадно донесени закони и други прописи повољнији за квалификоване инвеститоре, они имају право да бирају режим који ће бити мјеродаван за њихово опорезивање.

ГЛАВА X ОСТАЛИ ДОХОДАК

Члан 51.

Под појмом "остали доходак" подразумевају се сви приходи које физичко лице оствари по било ком основу, осим дохода из члана 3. т. 1. до 6. овог закона, уколико није ослобођен у складу са овим законом.

Члан 52.

Осталим доходком сматрају се:

1) приходи по основу чланства у управним одборима, надзорним одборима, одборима за ревизију и другим органима и тијелима у којима се плаћа накнада за рад њихових чланова,

2) приходи изабраних, именованих и постављених лица,

3) приходи од бављења професионалном спортском активношћу,

4) приходи по основу дјелатности тумача, вјештака, спортских судија и делегата, преводилаца, естрадних умјетника, самосталних новинара и осталих сличних дјелатности,

5) приходи остварени по основу облигационих уговора (приходи трговачких путника, агената, аквизитера и других лица који те послове обављају по основу налога исплатиоца),

6) спортске стипендије,

7) стипендије ученицима и студентима на редовном школовању изнад износа из члана 8. став 3. тачка 4) овог закона,

8) приходи по основу разлике вриједности стечене имовине и доказане висине средстава за њено стицање и

9) сви други новчани или неновчани приходи и користи које физичко лице, порески обвезник оствари, осим дохода од личних примања, самосталне дјелатности, ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, капитала прописаних овим законом, капиталних добитака и дохода из страних извора, уколико овим законом нису ослобођени или другачије опорезовани.

Члан 53.

Пореска основица осталог дохода представља разлику између прихода из члана 52. овог закона и плаћених доприноса.

ГЛАВА XI ПРОМЕТ ИЗМЕЂУ ПОВЕЗАНИХ ЛИЦА

Члан 54.

(1) Трансферном цијеном у смислу овог закона сматра се цијена настала у вези са трансакцијама средстава или стварањем обавеза међу повезаним и неповезаним лицима уколико та трансакција крши стандарде тржишне цијене.

(2) У случају трансакција из става 1. овог члана надлежна јединица Пореске управе може увећати износ дохода или расхода да би се трансферна цијена ускладила са тржишном цијеном пружених добара и услуга у трансакцији.

(3) Тржишна цијена представља износ који би независни, неповезани купац или корисник услуге платио неповезаном продавцу у исто вријеме и на истом мјесту за иста или слична добра и услуге у условима тржишне конкуренције.

(4) Повезаним лицима сматрају се лица која имају посебну везу која може материјално утицати на економске резултате трансакције између њих.

(5) Посебним везама из става 4. овог члана сматрају се везе између лица која су:

а) пословни партнери,

б) у односу послодавац - запослени,

в) чланови уже и шире породице, укључујући супружнике, директне претке и потомке, сестре и браћу, супружничког брата и сестру, сестру и брата родитеља или супружничких родитеља.

Члан 55.

Ако порески обвезник послује са повезаним лицем, приликом примјене пореских прописа примјениће се сљедећа правила:

1) било који добитак остварен пословањем са повезаним лицем представља добитак који се укључује у пореску основуцу и

2) било који губитак који настане пословањем са повезаним лицем не може се одбити од пореске основе.

Члан 56.

(1) Порески обвезник дужан је да у пореској пријави посебно прикаже вриједност трансакција између повезаних лица по трансферним цијенама и по цијенама које би се оствариле на тржишту у условима слободне конкуренције (принцип "ван дохвата руке").

(2) Уколико постоји разлика између тржишне цијене и трансферне цијене, Пореска управа повећава или умањује износ прихода или расхода које је приказао порески обвезник, а разлика у цијени укључује се у пореску основуцу.

(3) За утврђивање усклађености трансакција између повезаних лица са принципом "ван дохвата руке" користи се један од сљедећих метода:

1) метод упоредиве цијене на тржишту,

2) метод цијене коштања увећана за убичајену зараду (метода трошкова увећаних за бруто маржу),

3) метод препродајне цијене,

4) метод трансакционе нето марже,

5) метод подјеле добити,

6) било који други метод којим је могуће утврдити цијену трансакције по принципу "ван дохвата руке", под условом да примјена метода наведених у т. 1. до 5. овог става није могућа.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, приликом утврђивања цијене трансакције по принципу "ван дохвата руке" може се користити и комбинација више метода, када је то потребно.

(5) Порески обвезник ће приликом подношења пореске пријаве приложити податке о повезаним лицима у складу са овим законом.

Члан 57.

(1) Трансферном цијеном сматра се и цијена настала у вези са трансакцијама средстава или стварањем обавеза међу неповезаним лицима уколико та трансакција крши стандарде тржишне цијене.

(2) При утврђивању и процјени да ли су трансакције имовином и створене обавезе између неповезаних лица уговорене по тржишним цијенама користе се прописане методе за утврђивање и процјену вриједности трансакција између повезаних лица.

(3) Министар доноси правилник којим се прописује начин утврђивања тржишне вриједности трансакција између повезаних лица.

ГЛАВА XII ПОРЕСКЕ ПРИЈАВЕ И ПЛАЋАЊЕ ПОРЕЗА

Члан 58.

(1) Порез на дохотке из члана 3. овог закона плаћа се аконтативно:

1) у тренутку исплате сваког појединачног дохотка (порез по одбитку) и

2) на основу пореске пријаве.

(2) Исплатиоци мјесечне плате умањују основуцу за обрачун аконтације пореза по одбитку за износ 1/12 умањења пореске основе из члана 10. овог закона.

(3) Износ плаћеног пореза из става 1. овог члана порески обвезник одбија од утврђеног годишњег износа пореза на доходак.

Члан 59.

(1) На основу пореске пријаве плаћа се порез на:

1) доходак од самосталне дјелатности,

2) доходак на капитални добитак,

3) доходак од капитала на које није плаћен порез по одбитку,

4) доходак из страних извора и

5) остале дохотке, уколико није плаћен порез по одбитку или је плаћен мањи износ, осим за доходак из члана 52. тачка 8. овог закона.

(2) Порез по одбитку за сваки појединачни остварени доходак плаћа се у моменту исплате:

1) личних примања,

2) осталог дохотка,

3) дохотка од ауторских права, права сродних ауторским правима и права индустријске својине и

4) дохотка од капитала.

Члан 60.

(1) Годишњи порез на доходак физичког лица плаћа се на основу годишње пореске пријаве физичког лица на доходак остварен у календарској години, у складу са овим законом.

(2) У годишњој пореској пријави исказују се сви доходи остварени у току пореске године и плаћени порези, изузев прихода и плаћеног пореза малог предузетника из члана 23. став 2. овог закона и квалификованог инвеститора који пријављује своју обавезу у складу са чланом 45. овог закона.

(3) Порески обвезник који остварује доходак у смислу овог закона дужан је да поднесе Пореској управи пореску пријаву до 31. марта текуће године за претходну годину, осим ако је другачије наведено у овом закону.

(4) Запослени за кога послодавац плаћа порез по одбитку није дужан подносити годишњу пореску пријаву уколико не остварује доходак по другом основу.

(5) Порески обвезник који плаћа порез на основу годишње пријаве остварује право из члана 10. став 1. овог закона приликом подношења годишње пореске пријаве, а на основу захтјева за поврат.

Члан 61.

(1) Порез по одбитку за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени доходак из члана 59. став 2. овог закона исплатилац обрачунава и уплаћује на прописане рачуне у моменту исплате прихода.

(2) Исплатилац из става 1. овог члана обавезан је обвезнику приликом сваке исплате, као и по истеку пореске године, издати потврду са подацима о приходу, трошковима, дохотку, умањењима основе и износу плаћеног пореза.

(3) Физичко лице које врши исплату другом физичком лицу не сматра се исплатиоцем, изузев физичког лица које обавља самосталну дјелатност.

(4) Исплатилац дохотка који подлијеже плаћању пореза по одбитку дужан је да Пореској управи Републике Српске до 10. у мјесецу достави мјесечну пријаву за порез по одбитку за све исплате извршене у претходном мјесецу.

(5) У случају да исплатилац дохотка који подлијеже плаћању пореза по одбитку не обрачуна и не уплати порез у моменту исплате, сматра се да таква исплата не укључује порез (нето исплата).

Члан 62.

(1) Пореска картица у смислу овог закона је документ који садржи податке о пореском обвезнику, податке за остваривање права на умањење пореске основице и податке о обрачуно дохотка, пореза на доходак и умањења пореске основице.

(2) Порески обвезник може имати само једну пореску картицу која има трајно важење и коју је Пореска управа дужна издати на захтјев тог пореског обвезника.

(3) Исплатилац може умањити пореску основицу приликом обрачуна пореза по одбитку само пореском обвезнику који му је предао своју пореску картицу.

(4) Ако порески обвезник има више исплатилаца, дужан је да одабере код кога ће исплатиоца предати пореску картицу.

(5) Измјене података у пореској картици може вршити само Пореска управа.

Члан 63.

Министар доноси правилник којим се прописују облик и садржај пореских пријава и пореске картице.

Члан 64.

(1) Порез на доходак плаћа се према мјесту пребивалишта пореског обвезника за дохотке остварене по основу:

- 1) личних примања,
- 2) ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине,
- 3) капитала,
- 4) капиталних добитака из члана 36. став 1. овог закона и
- 5) осталог дохотка.

(2) Порез на доходак од самосталне дјелатности плаћа се према мјесту регистрација дјелатности, а уколико се дјелатност обавља у више мјеста, једно од тих мјеста обвезник је дужан да одреди као пословно сједиште у сврху извршавања пореских обавеза.

(3) Порез на доходак од капитала остварен од закупа или подзакупа непокретне имовине и капиталних добитака од непокретне имовине плаћа се према мјесту гдје се непокретност налази.

(4) Нерезидент плаћа порез на доходак према мјесту остварења прихода, изузев нерезидента из члана 6. став 7. овог закона, који плаћа порез на доходак према мјесту пребивалишта.

(5) Доходак из страних извора плаћа се у складу са чланом 45. став 1. овог закона.

Члан 65.

Порески обвезници за приходе из члана 64. став 1. т. 1. до 5. овог закона плаћају порез до 10. у мјесецу за претходни мјесец.

Члан 66.

Порески обвезник резидент, осим квалификованог инвеститора из члана 43. овог закона, који остварује доходак у другим дијеловима Босне и Херцеговине или у иностранству, као и обвезник који остварује лична примања или остали доходак код дипломатског или конзуларног представништва стране земље, односно међународне организације или код представника или службеника таквог представништва, односно организације која има дипломатски имунитет, ако није изузет у складу са чланом 9. овог закона, обавезан је да у року од седам дана од дана наплате

примања сам обрачуна и уплати порез по одбитку, ако тај порез не обрачуна и не уплати исплатилац, те да поднесе годишњу пореску пријаву.

Члан 67.

(1) Ако физичко лице из Републике Српске оствари доходак у другим дијеловима Босне и Херцеговине или у иностранству, а остварени доходак се опорезује и у Републици Српској и у другим дијеловима Босне и Херцеговине и у иностранству, у том случају порез на доходак који је плаћен у другим дијеловима Босне и Херцеговине или у иностранству умањује се од пореза на доходак у Републици Српској.

(2) Умањење пореза на доходак у Републици Српској за плаћене порезе у другим дијеловима Босне и Херцеговине или у иностранству у пореском периоду не може прећи висину пореза на доходак израчунаога примјеном стопе пореза на доходак Републике Српске за пореског обвезника за тај порески период.

(3) Обвезнику пореза на доходак у Републици Српској може се умањити порез на доходак који је платио у другим дијеловима Босне и Херцеговине или у иностранству искључиво на основу вјеродостојне документације овјерене од стране надлежног органа код кога је порез плаћен.

Члан 68.

Контрола, утврђивање и наплата пореза на доходак врши се у складу са одредбама закона којим се уређује порески поступак.

Члан 69.

На повреде одредаба овог закона које имају обиљежја прекршаја, као и санкције и одговорност за прекршаје примењује се закон којим се уређује порески поступак.

Члан 70.

Надзор над примјеном овог закона врши Министарство финансија, а инспекцијски надзор врши Пореска управа.

ГЛАВА XIII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 71.

Министар финансија у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијеће:

1) Правилник о поступку и начину остваривања права на ослобађање и умањење пореске основице пореза на доходак (члан 10. став 10),

2) Правилник о садржају и начину вођења књига и евиденција и правила за усклађивање прихода и расхода од самосталне дјелатности (члан 27. став 6),

3) Правилник о врсти и висини трошкова неопходних за остваривање прихода по основу ауторских права, права сродних ауторским правима и права индустријске својине (члан 30. став 3),

4) Правилник о условима, начину и поступку остваривања права на опорезивање дохотка из страних извора (члан 46. став 7),

5) Правилник о начину утврђивања тржишне вриједности трансакција између повезаних лица (члан 57. став 3) и

6) Правилник о облику и садржају пореских пријава и пореске картице (члан 63).

Члан 72.

До доношења правилника из члана 71. овог закона примењује се Правилник о примјени Закона о порезу на доходак ("Службени гласник Републике Српске", бр. 22/11, 22/14 и 2/15), у дијелу у којем одредбе тог правилника нису у супротности са овим законом.

Члан 73.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о порезу на доходак ("Службени гласник Републике Српске", бр. 91/06, 128/06, 120/08, 71/10, 1/11 и 107/13).

Члан 74.

Овај закон објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 1. септембра 2015. године.

Број: 02/1-021-895/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1016

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПЛАТАМА И НАКНАДАМА СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ**

Проглашавам Закон о измјенама и допуни Закона о платама и накнадама судија и тужилаца у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој сједници, одржаној 16. јула 2015. године, а Вијеће народа 27. јула 2015. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допуни Закона о платама и накнадама судија и тужилаца у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2586/15
28. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПЛАТАМА И НАКНАДАМА СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ**

Члан 1.

У Закону о платама и накнадама судија и тужилаца у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/14) послје члана 1. додаје се нови члан 1а, који гласи:

“Члан 1а.

Основна мјесечна плата судија износи:

- 1) за судије основних судова и окружних привредних судова - 2.454 КМ,
- 2) за шефове одјељења основних судова и окружних привредних судова - 2.659 КМ,
- 3) за предсједнике основних судова и окружних привредних судова - 2.863 КМ,
- 4) за предсједнике основних судова са 30 или више судија - 3.272 КМ,
- 5) за предсједнике основних судова са 60 или више судија - 3.681 КМ,
- 6) за судије окружних судова и Вишег привредног суда - 3.068 КМ,
- 7) за шефове одјељења окружних судова - 3.272 КМ,
- 8) за предсједнике окружних судова и Вишег привредног суда - 3.477 КМ,
- 9) за судије Врховног суда Републике Српске - 3.886 КМ,
- 10) за шефове одјељења Врховног суда Републике Српске - 4.090 КМ,
- 11) за предсједника Врховног суда Републике Српске - 4.499 КМ.”.

Члан 2.

Члан 2. брише се.

Члан 3.

Члан 3. мијења се и гласи:

“Основна мјесечна плата тужилаца износи:

- 1) за тужиоце окружних тужилаштава - 2.454 КМ,
- 2) за шефове одјека окружних тужилаштава - 2.659 КМ,
- 3) за замјенике главног тужиоца окружних тужилаштава - 3.068 КМ,
- 4) за главне тужиоце окружних тужилаштава - 3.477 КМ,
- 5) за републичке тужиоце - 3.886 КМ,
- 6) за замјенике главног републичког тужиоца - 4.090 КМ,
- 7) за главног републичког тужиоца - 4.499 КМ.”.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-897/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1017

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТВАРНИМ ПРАВИМА**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о стварним правима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој сједници, одржаној 16. јула 2015. године, а Вијеће народа 27. јула 2015. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о стварним правима није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2587/15
28. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТВАРНИМ ПРАВИМА**

Члан 1.

У Закону о стварним правима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 124/08, 58/09 и 95/11), (у даљем тексту: Закон), у члану 346. у ст. 1, 2. и 3. ријечи: “у року од три године од дана ступања на снагу овог закона” замјењују се ријечима: “до ступања на снагу катастра непокретности, основаног у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске”.

Члан 2.

У члану 348. додају се нови ст. 7, 8, 9, 10. и 11, који гласе:

“(7) Изузетно од става 1. овог члана, непокретности у својини Републике и јединице локалне самоуправе могу се отуђити испод тржишне цијене или без накнаде, а у циљу реализације инвестиционог пројекта од посебног значаја за регионални, односно локални економски развој.

(8) Непокретности из става 7. овог члана, укључујући и право грађења и давања земљишта у закуп, могу бити улог јавних партнера за оснивање заједничког привредног друштва, као и неког другог организационог облика, са приватним партнером, у складу са прописима који регулишу јавно-приватно партнерство.

(9) Одлуку о утврђивању посебног интереса на основу којег се приступа реализацији инвестиционог пројекта из става 7. овог члана доноси Влада - уколико су непокретности у својини Републике, односно скупштина јединице локалне самоуправе - уколико су непокретности у својини јединице локалне самоуправе.

(10) Детаљније услове и начин за отуђење непокретности из става 7. овог члана, за непокретности у својини Републике, уредбом прописује Влада за непокретности у својини Републике, односно правилником скупштине јединице локалне самоуправе за непокретности у својини јединице локалне самоуправе.

(11) Прописе из става 10. овог члана, Влада и скупштина јединице локалне самоуправе донијеће у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 3.

Послије члана 348. додаје се нови члан 348а, који гласи:

“Члан 348а.

(1) Ради отклањања последица елементарних непогода и стамбеног збрињавања угроженог становништва, на непокретностима у својини Републике или јединице локалне самоуправе може се основати право грађења, без накнаде.

(2) Право грађења из става 1. овог члана може се основати и у циљу рјешавања стамбених питања породица погинулих бораца и ратних војних инвалида.

(3) Детаљније услове и начин оснивања права грађења на непокретностима из ст. 1. и 2. овог члана, уредбом прописује Влада за непокретности у својини Републике, односно правилником скупштине јединице локалне самоуправе за непокретности у својини јединице локалне самоуправе.

(4) Прописе из става 3. овог члана, Влада и скупштина јединице локалне самоуправе донијеће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 4.

У члану 356. у ставу 2. ријечи: “у року од три године од дана ступања на снагу овог закона” замјењују се ријечима: “до ступања на снагу катастра непокретности, основаног у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске”.

Послије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) На узурпираном земљишту под шумама у друштвеној, односно државној својини, корисник узурпираног земљишта, као и уписани носиоци права својине могу предузимати само радње којима се спречава пропадање или умањење њене вриједности до доношења посебног Закона.”

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-898/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1018

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВАТИЗАЦИЈИ ДРЖАВНИХ СТАНОВА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о приватизацији државних станова, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој сједници, одржаној 16. јула 2015. године, а Вијеће народа 27. јула 2015. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допуна-

ма Закона о приватизацији државних станова није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2585/15
28. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВАТИЗАЦИЈИ ДРЖАВНИХ СТАНОВА

Члан 1.

У Закону о приватизацији државних станова (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/11 и 67/13) у члану 5. послјије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Закупцем стана у државној својини у смислу овог закона сматра се физичко лице које је право на закуп стана стекло према одредбама овог закона.”

Члан 2.

У члану 14. послјије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Изузетно од става 1. овог члана, лице које је као носилац станарског права откупило један стан у државној својини, а у међувремену је постало сувласник на идеалном дијелу стана чији је преостали дио у државној својини и који користи по основу закупа, може откупити тај дио стана, али без права на попусте предвиђене одредбама овог закона.”

Члан 3.

Члан 15. мијења се и гласи:

“Станове у државној својини које су као инвеститор изградила или по другом основу стекла предузећа која су приватизована или која су због стечаја, ликвидације или из других законом прописаних разлога престала да постоје, као и станове непознатог продавца, те станове предузећа, установа и других правних лица која имају сједиште ван територије Републике Српске, даје у откуп Републичка дирекција за обнову и изградњу.”

Члан 4.

У члану 28. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Право на додатно умањење откупне цијене стана од 0,5% за сваки мјесец ангажовања имају остали борци утврђени у члану 2. став 4. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 134/11, 9/12 и 40/12).”

Члан 5.

У члану 33. испред ријечи: “Купац” додаје се број: “1” у обостраној загради.

Послије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Купцу стана у државној својини који је уговорио плаћање откупне цијене стана у мјесечним ратама, а који током отплате касни са уплатом три и више узастопних мјесечних рата, обрачун затезних камата за период кашњења врши се на доспјеле, а неуплаћене мјесечне рате.”

Члан 6.

У члану 38. ријечи: “30. јуна 2015. године” замјењују се ријечима: “30. јуна 2018. године”.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-896/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1019

На основу члана 70. став 1. т. 2. и 6. Устава Републике Српске, члана 182. и члана 186. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), члана 14. тачка б), члана 17. члана 19. тачка а) и члана 22. Закона о задужевању, дугу и гаранцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/12 и 52/14), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 16. јула 2015. године, донијела је с л ж е д е њ у

ОДЛУКУ**О ДУГОРОЧНОМ ЗАДУЖИВАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
ЗА РЕФИНАНСИРАЊЕ ДУГА УНИВЕРЗИТЕТА У
ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ****I**

Одобрава се дугорочно кредитно задужевање Републике Српске у укупном износу до 12.700.000 КМ за рефинансирање дуга Универзитета у Источном Сарајеву.

II

Укупан износ задужења из тачке I ове одлуке обезбијеђује се код домаћих финансијских институција и друштва који су по закону овлашћени за обављање тих послова по сљедећим оквирним условима:

- максималан рок отплате: до пет година,
- минималан период одгоде плаћања: три мјесеца,
- максимална висина каматне стопе: до 4,5% годишње и
- минимални остали трошкови реализације задужења.

Стање укупног дуга Републике Српске које подлијеже законском ограничењу на дан 31. мај 2015. године износи 5.051,97 милиона КМ, што чини 56,18% процијењеног БДП-а за 2015. годину, а стање јавног дуга Републике Српске које подлијеже законском ограничењу износи 4.083,67 милиона КМ или 45,41% процијењеног БДП-а за 2015. годину.

III

За реализацију ове одлуке и спровођење поступка за прибављање финансијских средстава из тачке I ове одлуке задужењу се Министарство финансија и Министарство просвјете и културе.

IV

Овлашћују се министар финансија и министар просвјете и културе да потпишу уговор о задужењу након спровођења поступка из тачке III ове одлуке и добијања сагласности Владе Републике Српске на приједлог уговора о задужењу.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-894/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1020

На основу члана 12. став 6, а у вези са чланом 25. став 5. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", број 59/13) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 30. сједници, одржаној 16.7. и 20.7.2015. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ПОКРЕТАЊУ ПОСТУПКА ДОДЈЕЛЕ КОНЦЕСИЈЕ ЗА
ИСТРАЖИВАЊЕ УГЉА (ЛИГНИТА) НА ЛОКАЛИТЕТУ
"БИСТРИЦА" КОД ПРИЈЕДОРА****I**

Покреће се поступак додјеле концесије за истраживање угља (лигнита) на локалитету "Бистрица" код Приједора.

Локација на којој ће се вршити истраживање угља (лигнита) налази се на око 20 км источно од Приједора.

II

Поступак додјеле концесије из тачке I ове одлуке покреће се на основу иницијативе привредног друштва "Марић" д.о.о. Приједор.

III

На основу иницијативе из тачке II ове одлуке, приложене документације и обављених претходних консултација потврђује се да постоји јавни интерес са економског, социолошког и еколошког аспекта за реализацију предметне концесије.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1516/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1021

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 19. став 1. тачка 2) Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07 и 109/12), Влада Републике Српске, на 30. сједници, одржаној 16.7. и 20.7.2015. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ИЗМЈЕНЕ И ДОПУНЕ
СТАТУТА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ИНСТИТУТ ЗА
ИСПИТИВАЊЕ МАТЕРИЈАЛА И КОНСТРУКЦИЈА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ БАЊА ЛУКА****I**

Даје се сагласност на Измјене и допуне Статута Јавне установе Институт за испитивање материјала и конструкција Републике Српске Бања Лука, број: 4233/15, од 9.7.2015. године.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1490/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1022

На основу чл. 5, 7, 12. и 24. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07 и 109/12) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 30. сједници, одржаној 16.7. и 20.7.2015. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ОРГАНИЗОВАЊУ И
УСКЛАЂИВАЊУ ПОСЛОВАЊА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ
ИНСТИТУТ ЗА ИСПИТИВАЊЕ МАТЕРИЈАЛА И
КОНСТРУКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ****I**

У Одлуци о организовању и усклађивању пословања Јавне установе Институт за испитивање материјала и конструкција Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 77/11) у т. I, II и III Одлуке мијења се назив Јавне установе и гласи:

"Јавна установа Институт за урбанизам, грађевинарство и екологију Републике Српске Бања Лука".

II

У тачки III мијењају се подт. 2. и 3. и гласе:

“Скраћени назив је: ЈУ Институт за урбанизам, грађевинарство и екологију Републике Српске Бања Лука.

Сједиште Института је у Бањој Луци, у Улици Саве Мркаља број 16.”

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске.”

Број: 04/1-012-2-1488/15
16. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1023

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), а у вези са чланом 7. Закона о студентском стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 34/08), Влада Републике Српске, на 30. сједници, одржаној 16.7. и 20.7.2015. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ЧЛАНОВА ПРЕДСТАВНИКА ОСНИВАЧА У УПРАВНОМ ОДБОРУ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ЦЕНТАР “НИКОЛА ТЕСЛА” БАЊА ЛУКА

1. Разрјешавају се дужности в.д. чланова представника оснивача у Управном одбору Јавне установе Студентски центар “Никола Тесла” Бања Лука:

- 1) Јасминка Бузаковић, професор математике и информатике,
- 2) Ранка Перић Ромић, доктор социолошких наука,
- 3) Ивана Дојчиновић, дипл. инжењер текстилног инжењерства.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1512/15
20. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1024

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), а у вези са чланом 7. Закона о студентском стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 34/08), Влада Републике Српске, на 30. сједници, одржаној 16.7. и 20.7.2015. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА - ПРЕДСТАВНИКА ОСНИВАЧА У УПРАВНИ ОДБОР ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ЦЕНТАР “НИКОЛА ТЕСЛА” БАЊА ЛУКА

1. Именују се чланови - представници оснивача у Управни одбор Јавне установе Студентски центар “Никола Тесла” Бања Лука:

- 1) Јасминка Бузаковић, професор математике и информатике,
- 2) Ранка Перић Ромић, доктор социолошких наука,
- 3) Ивана Дојчиновић, дипл. инжењер текстилног инжењерства.

2. Мандат чланова Управног одбора из тачке 1. овог рјешења траје четири године.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1511/15
20. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 6. став 2. Уредбе о оснивању Угоститељског сервиса за потребе републичких органа (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 32/06, 57/06, 110/06, 120/06 и 15/13), Влада Републике Српске, на 31. сједници, одржаној 23.7.2015. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ДИРЕКТОРА УГОСТИТЕЉСКОГ СЕРВИСА ЗА ПОТРЕБЕ РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА

1. Ненад Бодирогвић разрјешава се дужности в.д. директора Угоститељског сервиса за потребе републичких органа, у Министарству трговине и туризма Републике Српске.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1508/15
23. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03), члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 12. Уредбе о оснивању Угоститељског сервиса за потребе републичких органа (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 32/06, 57/06, 110/06, 120/06 и 15/13), Влада Републике Српске, на 31. сједници, одржаној 23.7.2015. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА УГОСТИТЕЉСКОГ СЕРВИСА ЗА ПОТРЕБЕ РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА

1. Зоран Чавић именује се за вршиоца дужности директора Угоститељског сервиса за потребе републичких органа, у Министарству трговине и туризма Републике Српске, до окончања поступка јавне конкуренције.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1509/15
23. јула 2015. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

На основу члана 207. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 13/02, 87/07 и 50/10), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове д о н о с и

ЗАКЉУЧАК

О ИСПРАВЦИ ГРЕШКЕ У РЈЕШЕЊУ О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА КАТАСТАРСКУ ОПШТИНУ РИЈЕКЕ, ОПШТИНА ХАН ПИЈЕСАК, број: 21.04/951-1615/14, од 25.5.2015. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/15)

1. У Рјешењу о потврђивању катастра непокретности за катастарску општину Ријеке, општина Хан Пијесак, број: 21.04/951-1615/14, од 25.5.2015. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/15), учињена је грешка у писању текста и бројева, тако што у називу Рјешења умјесто рјечи: “за катастарску општину” треба да стоји текст: “за

дио катастарске општине”, у тачки 1. диспозитива Рјешења умјесто текста: “Потврђује се да је катастар непокретности за катастарску општину Ријеке, општина Хан Пијесак, укупне површине 20681290 м², основан у складу са Законом о премјери и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).” треба да стоји текст: “Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Ријеке, општина Хан Пијесак, укупне површине 20667005 м², основан у складу са Законом о премјери и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), а за катастарске парцеле бр. 578 и 579 није основан катастар непокретности.”, а у тачки 2. Рјешења умјесто бројева катастарских парцела: “2098/424,...2102/1, 2102/2,...2103/1,” треба да стоје бројеви: “2098/482, 2098/483, 2102/5, 2102/6, 2103/4, 2103/5,”.

2. Овај закључак објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-1615/14

22. јуна 2015. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

Републичка дирекција за промет наоружања и војне опреме

На основу члана 81. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 28. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), члана 28. став 1. Уредбе о начелима за унутрашњу организацију и систематизацију у републичким органима управе Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/09 и 105/11), члана 9. Уредбе о категоријама и звањима државних службеника (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/09, 131/10 и 8/11) и члана 10. Уредбе о радним мјестима намјештеника (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/09, 131/10 и 8/11), након прибављеног мишљења Министарства трговине и туризма, директор Републичке дирекције за промет наоружања и војне опреме, уз сагласност Владе Републике Српске, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У РЕПУБЛИЧКОЈ ДИРЕКЦИЈИ ЗА ПРОМЕТ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се:

а) унутрашња организација (организациона јединица, дјелокруг рада) у Републичкој дирекцији за промет наоружања и војне опреме (у даљем тексту: Дирекција),

б) систематизација радних мјеста (укупан број радних мјеста државних службеника и намјештеника, називи радних мјеста, описи послова радних мјеста са категоријама и звањима за државне службенике, односно радним мјестима намјештеника, потребан број државних службеника и намјештеника за свако радно мјесто и посебни услови за заснивање радног односа) и

в) организациони дијаграм.

Члан 2.

Под организационом јединицом подразумијева се цјелина у којој су послови груписани по врсти, степену сложености, обиму, одговорности и другим условима неопходним за њихово успјешно обављање.

II - УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА ДИРЕКЦИЈЕ

Члан 3.

Послови и задаци из дјелокруга Дирекције утврђени су чланом 54. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и преваасходно се односе на промет – увоз, извоз и транзит наоружања и војне опреме (у даљем тексту: НВО) и друге сродне послове и задатке који се обављају у оквиру организационе јединице - Одјељење за промет НВО, финансијске и правне послове.

Члан 4.

(1) У Одјељењу за промет НВО, финансијске и правне послове обављају се стручни послови, и то: уговарање продаје и набавке НВО, праћење реализације уговорених обавеза, набавка сировина, репроматеријала, опреме и алата, организовање и уговарање извоза НВО из текуће производње или са залиха, истраживање тржишта, израда економских и других анализа неопходних за уговарање, финансирање или кредитирање набавке, односно продају НВО, материјално-финансијска контрола реализације закључених уговора, сарадња са управама Министарства одбране БиХ, Министарством индустрије, енергетике и рударства и другим министарствима и предузећима намјенске индустрије, прибављање потребне документације за извоз и увоз НВО, учешће у изради и доношењу прописа из области промета НВО, припремање стручних мишљења Министарству трговине и туризма за давање сагласности за бављење прометом НВО, по захтјеву правних и физичких лица, спровођење мјера безбједности и заштите тајних података предвиђених уговорима и други послови везани за промет НВО.

(2) У Одјељењу се обављају и: рачуноводствено-финансијски и књиговодствени послови, стручни послови припреме прописа из области располагања средствима Дирекције, послови праћења реализације закључених уговора у дијелу који се односи на обезбјеђење финансијских средстава за измирење обавеза, израде приједлога финансијског плана Дирекције за наредну годину у складу са одобреним плановима рада и сл., израда годишњег плана јавних набавки и спровођење поступка јавних набавки за потребе Дирекције у складу са позитивним прописима, израда годишњег извјештаја о пословању и периодичних извјештаја, израда и предлагање плана прилива и одлива новчаних средстава ради праћења текућих обавеза према добављачима и други послови.

(3) У овом одјељењу обављају се стручни и други послови који се односе на: праћење прописа из облигационих односа и радног права, припремање рјешења по основу радних односа запослених, сачињавање уговора о продаји и набавци НВО, израда аката о располагању средствима која су у надлежности дирекције, вођење матичне евиденције запослених, сарадњу са Правобранилаштво Републике Српске и другим органима у вези са покретањем и вођењем судских спорова, пружање правне помоћи запосленима, општи послови, пријем и чување документације, евиденција протокола, чување печата и други послови.

Члан 5.

Унутрашњу организацију и координацију рада Одјељења, у циљу што успјешнијег обављања законом прописаних задатака Дирекције, спроводи начелник Одјељења.

III - РУКОВОЂЕЊЕ ДИРЕКЦИЈОМ И ОРГАНИЗАЦИОНОМ ЈЕДИНИЦОМ

Члан 6.

(1) Радом Дирекције руководи директор Дирекције, у складу са Законом о републичкој управи и Законом о државним службеницима (у даљем тексту: директор).

(2) Одјељењем руководи начелник Одјељења. Начелник Одјељења за свој рад одговара директору.

IV - СИСТЕМАТИЗАЦИЈА ПОСЛОВА

Члан 7.

(1) У Дирекцији је систематизовано укупно седам радних мјеста, и то четири са статусом државног службеника и три радна мјеста са статусом намјештеника.

(2) Поред општих услова утврђених законом, запослени морају испуњавати и посебне услове утврђене овим правилником.

Члан 8.

Директор

Опис послова:

Представља Дирекцију, координира и усмјерава рад Дирекције са аспекта промета НВО, одговоран је за спровођење закона и других прописа, одговоран је за правилно коришћење имовине и средстава за рад, учествује у изради планова и реализације увоза и извоза средстава НВО, закључује уговоре о промету са предузећима и институцијама у земљи и иностранству, остварује сарадњу са републичким органима управе и другим републичким институцијама, као и са Министарством одбране БиХ и другим органима управе и институцијама на нивоу БиХ, те организацијама за Евроатлантске интеграције, а у складу са политиком Владе Републике Српске и Министарства трговине и туризма, остварује сарадњу са предузећима која се баве производњом, ремонтом и прометом НВО у циљу досљедне примјене прописа из области промета НВО. Обавља и друге послове у складу са законом.

Услови:

- VII степен стручне спреме - војна академија,
 - најмање три (3) године радног искуства у траженом степену образовања,
 - положен стручни испит за рад у републичким органима управе,
 - познавање рада на рачунару,
 - категорија - статус: државни службеник, прва категорија.
- Број извршилаца: 1

Члан 9.

ОДЈЕЉЕЊЕ ЗА ПРОМЕТ НВО, ФИНАНСИЈСКЕ И ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

Начелник Одјељења

Опис послова:

Руководи радом Одјељења, учествује у изради уговора о продаји и набавци НВО, обезбјеђује неопходну документацију за промет НВО, врши набавку сировина, репроматеријала, опреме и резервних дијелова према закљученим уговорима, учествује у истраживању тржишта НВО, израђује економске и друге анализе неопходне за уговарање, финансирање или кредитирање набавке НВО по захтјеву произвођача НВО, учествује у доношењу прописа из области промета НВО, стара се о спровођењу мјера безбједности и заштите тајних података у склопу пословања, одговоран је за израду финансијских извјештаја који се по важећим прописима сачињавају на нивоу Дирекције, одговоран је за израду приједлога докумената за израду оквирног буџета, прати стање сумњивих и спорних потраживања и предлаже начин рјешавања, прати финансијску реализацију уговора о промету НВО, планира и прати утрошак буџетских средстава, учествује у изради прописа везаних за финансијско пословање, учествује у изради кадровског плана, извјештаја о раду и плану рада, предлаже годишњи план јавних набавки и надзире поступке јавних набавки за потребе Дирекције, контролише пријаве пореза и доприноса, ПДВ пријаве и пописне листе, прати прописе из домена финансијског пословања и рачуноводства на нивоу Републике Српске и БиХ, те усклађује правилнике Дирекције са истима и одговоран је за њихову правилну примјену, остварује непрекидну сарадњу са другим органима и институцијама у вези са финансијским пословањем Дирекције, сарађује са Правобранилаштом Републике Српске и другим органима у вези са покретањем и вођењем судских спорова, врши контролу улазне и излазне документације у Дирекцији. Обавља и друге послове по налогу директора и за свој рад одговара директору.

Услови:

- VII степен стручне спреме - економски факултет,
 - најмање двије (2) године радног искуства у траженом степену образовања,
 - положен стручни испит за рад у републичким органима управе,
 - лиценца за обављање рачуноводствених послова,
 - познавање рада на рачунару,
 - категорија - статус: државни службеник, пета категорија.
- Број извршилаца: 1

Члан 10.

Виши стручни сарадник за опште и правне послове

Опис послова:

Учествује у изради уговора о продаји и набавци НВО, израђује акта Дирекције која проистичу из закона, припрема рјешења и увјерења по основу радних односа, припрема изјашњења и одговоре на тужбе надлежним институцијама у радно-правним споровима, води матичну евиденцију запослених, обавља пријаве и одјаве запослених за пензионо-инвалидско и здравствено осигурање и сарађује са Фондом пензијског и инвалидског осигурања и Фондом здравственог осигурања по питању радних односа, припрема кадровски план, остварује сарадњу са Правобранилаштом Републике Српске и другим органима у вези са покретањем и вођењем судских спорова, пружа правну помоћ запосленима из Дирекције. Обавља и друге послове по налогу начелника Одјељења и директора и за свој рад одговара начелнику Одјељења и директору.

Услови:

- VII степен стручне спреме - правни факултет,
- најмање једна (1) година радног искуства у траженом степену образовања,
- положен стручни испит за рад у републичким органима управе,
- познавање рада на рачунару,

- категорија - статус: државни службеник, шеста категорија, треће звање.

Број извршилаца: 1

Члан 11.

Виши стручни сарадник за промет НВО

Опис послова:

Сачињава приједлоге уговора о продаји и набавци НВО, обезбјеђује сву неопходну документацију за извоз, увоз и транзит НВО у складу са позитивним прописима на нивоу ентитета и БиХ, а везано за потписивање уговора, издавање увозно-извозних дозвола, дозвола за кретање НВО, потврда крајњих корисника, безбједност транспорта, организацију царинских и шпедитерских услуга и припремање елемената за израду финансијске и друге документације која прати извоз и увоз, прати, контролише и стара се о реализацији закључених уговора, учествује у припреми и изради прописа и других релевантних докумената у циљу законитог промета НВО. Обавља и друге послове по налогу начелника Одјељења и директора и за свој рад одговара начелнику Одјељења и директору.

Услови:

- VII степен стручне спреме – факултет за безбједност и заштиту или војна академија,
- најмање једна (1) година радног искуства у траженом степену образовања,
- положен стручни испит за рад у републичким органима управе,
- познавање рада на рачунару,
- категорија - статус: државни службеник, шеста категорија, треће звање.

Број извршилаца: 1

Члан 12.

Референт за рачуноводствене послове

Опис послова:

Врши обраду и припрему материјално-финансијске документације Дирекције, улазних и излазних фактура, благајничке послове, послове платног промета жиро и девизних рачуна, обрачун плата и накнада, припрема пореске пријаве, прати обавезе према фондовима, води евиденцију о средствима и изворима, води пословне књиге Дирекције путем рачунарских програма и помоћне књиге прописане одговарајућим законом или подзаконским актима, учествује у припреми периодичних и годишњих извјештаја, припрема основе за буџетско планирање и рјешавање спорних обавеза и потраживања, прати и примјењује законске прописе из области рачуноводства и финансија, те учествује у изради интерних упутстава Дирекције. Обавља и друге послове по налогу начелника Одјељења и директора, и за свој рад одговара начелнику Одјељења и директору.

Услови:

- IV степен стручне спреме - економска школа,
- најмање шест (6) мјесеци радног искуства у траженом степену образовања,
- познавање рада на рачунару - коришћење рачуноводствених програма,
- категорија - статус: намјештеник прве категорије у оквиру средње стручне спреме.

Број извршилаца: 1

Члан 13.

Референт за опште и административне послове

Опис послова:

Обавља опште и административне послове, пријем, распооређивање, завођење и отпремање поште, као и друге послове који се односе на канцеларијско пословање, архивира и чува службене акте, прикупља, сређује, евидентира и даје на коришћење архивску грађу, води архивске књиге, обавља послове техничког секретара, обавља техничке послове у раду комисија за реализацију тендера, врши евидентирање присуства на послу радника Дирекције, обавља контролу видео-надзора Дирекције, одржава чистоћу у пословним просторијама Дирекције. Обавља и друге послове по налогу начелника Одјељења и директора и за свој рад одговара начелнику Одјељења и директору.

Услови :

- IV степен стручне спреме - економска или грађевинска школа,
- најмање шест (6) мјесеци радног искуства у траженом степену образовања,

- познавање рада на рачунару,
- категорија - статус: намјештеник прве категорије у оквиру средње стручне спреме.

Број извршилаца: 1

Члан 14.

Возач

Опис послова:

Управља моторним возилом и брине о његовој техничкој исправности, води евиденцију о пређеним километрима и утрошеном гориву и мазиву на обрасцу налога за коришћење возила, на крају сваког мјесеца доставља попуњен путни налог за возило рачуноводству Дирекције, одговоран је за поштовање и правилну примјену одредаба Закона о безбједности саобраћаја и других прописа који регулишу понашање учесника у саобраћају, израђује годишње и мјесечне извјештаје о утрошку горива и прању возила. Обавља и друге послове по налогу начелника Одјељења и директора и за свој рад одговара начелнику Одјељења и директору.

Услови:

- IV степен стручне спреме - техничка школа,
- положен возачки испит за Б и Ц категорију,
- најмање шест (6) мјесеци радног искуства траженом степену образовања,
- категорија - статус: намјештеник прве категорије у оквиру средње стручне спреме.

Број извршилаца: 1

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 15.

Саставни дио овог правилника је организациони дијаграм.

Члан 16.

Распоређивање радника на радна мјеста утврђена овим правилником извршиће се у складу са Законом о државним службеницима и одредбама овог правилника у року од 30 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 17.

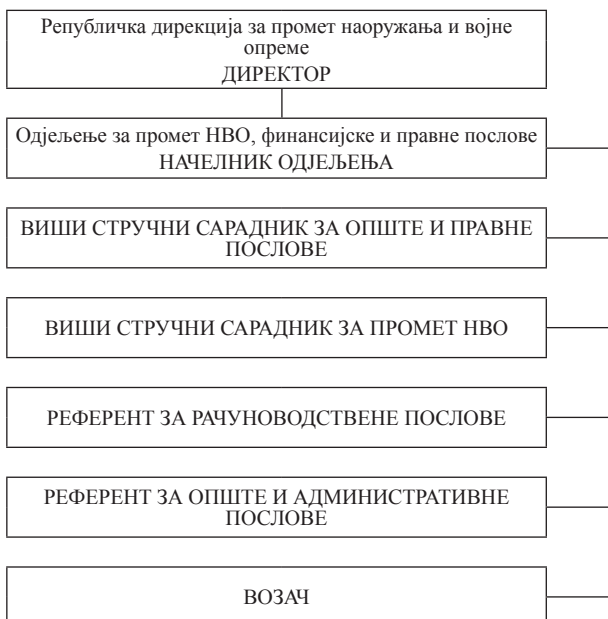
Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој дирекцији за промет наоружања и војне опреме ("Службени гласник Републике Српске", бр. 72/10, 12/15 и 21/15).

Члан 18.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 1/7-079-1/15
16. јуна 2015. године
Бања Лука

Директор,
Рајко Чкоњовић, с.р.

Завод за образовање одраслих

На основу члана 81. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 28. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/11 и 37/12), члана 28. Уредбе о начелима за унутрашњу организацију и систематизацију радних мјеста у републичким органима управе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09 и 105/11), члана 9. Уредбе о категоријама и звањима државних службеника и члана 10. Уредбе о радним мјестима намјештеника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09, 131/10 и 8/11), директор Завода за образовање одраслих, уз сагласност Владе Републике Српске, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У ЗАВОДУ ЗА ОБРАЗОВАЊЕ ОДРАСЛИХ

Члан 1.

У Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Заводу за образовање одраслих ("Службени гласник Републике Српске", бр. 5/10, 53/10 и 23/12) у члану 32. у ставу 3. ријечи: "правни факултет, филозофски факултет - смјер педагогија или смјер андрагогија или саобраћајни факултет," замјењују се ријечима: "правни факултет, економски факултет, саобраћајни факултет, машински факултет, факултети за образовање педагошких кадрова, природно-математички факултет".

Члан 2.

У члану 33. у ставу 3. ријечи: "правни факултет, филозофски факултет - смјер педагогија или смјер андрагогија или саобраћајни факултет," замјењују се ријечима: "правни факултет, економски факултет, саобраћајни факултет, машински факултет, факултети за образовање педагошких кадрова, природно-математички факултет".

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07/5.1/034-160/15
9. јуна 2015. године
Бања Лука

Директор,
Мира Бера, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 1774/12**, рјешавајући апелацију **Јефте Марјановића и Ратка Марјановића**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка (б), члана 59 ст. (1), (2) и (3) и члана 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине-пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

- Мирсад Ђеман, предсједник,
- Мато Тадић, потпредсједник,
- Златко М. Кнежевић, потпредсједник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симовић, судија и
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 17. јуна 2015. године д о н и о ј е

О Д Л У К У

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Дјелимично се усваја апелација Јефте Марјановића и Ратка Марјановића.

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на доношење одлуке у разумном року у поступку који је окончан Пресудом Врховног суда Републике Српске број 80 0 П 013426 11 Рев од 21. марта 2012. године.

Налаже се Влади Републике Српске да Јефти Марјановићу и Ратку Марјановићу, због недоношења одлука у разумном року, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке, исплати укупан износ од 2.400,00 КМ на који ће се након истека овог рока плаћати законска затезна камата.

Налаже се Влади Републике Српске да, у складу са чланом 72 став 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одбија се као неоснована апелација Јефте Марјановића и Ратка Марјановића поднесена против Пресуде Врховног суда Републике Српске број 80 0 П 013426 11 Рев од 21. марта 2012. године и Пресуде Округног суда у Бијелини број 80 0 П 013426 11 Гж од 20. априла 2011. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчког Дистрикта Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Јефто Марјановић и Ратко Марјановић (у даљем тексту: апеланти) из Кочевја, Република Словенија, односно Сухог Поља, општина Бијелина, које заступа Вера Медан, адвокат из Бијелине, поднјели су 14. маја 2012. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Пресуде Врховног суда Републике Српске (у даљем тексту: Врховни суд) број 80 0 П 013426 11 Рев од 21. марта 2012. године и Пресуде Округног суда у Бијелини (у даљем тексту: Округни суд) број 80 0 П 013426 11 Гж од 20. априла 2011. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Врховног суда, Округног суда, Основног суда у Бијелини (у даљем тексту: Основни суд), те Радована Марјановића (у даљем тексту: првотужени), Милета Његовановића и Слободана Обреновића (у даљем тексту: тужени) затражено је 30. јула 2014. године да доставе одговор на апелацију.

3. Врховни суд је доставио одговор 8. августа 2014. године, а Округни суд и Основни суд 22. августа 2014. године. Тужени нису доставили одговоре у року који је истекао 20. августа 2014. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из навода апеланата и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин:

Претходни поступак

5. Апеланти су 20. марта 1995. године поднјели тужбу Основном суду против првотуженог којом су тражили да суд дозволи диобу посједа непокретности између апеланата и првотуженог уписаних у к.ч. број 357 к.о. Сухо Поље, прецизније означених у пресуди, и непокретности уписаних у п.л. број 1223 к.о. Сухо Поље, прецизније означених у пресуди, површине 9.749 м², на тај начин што ће се у извршном поступку сваком од апеланата на име њихових дијелова од по 1/6, чија је ранија укупна површина 68.587 м², а што је била површина непокретности прије него што је тим непокретностима располагао првотужени, издвојити површина од 11.431 м² из заоставштине иза покојног оца апеланата и првотуженог и по 1.000 м² у непокретностима из заоставштине иза покојне мајке апеланата и првотуженог на којим се налазе и објекти апеланата, што је првотужени дужан да призна и да трпи да се те непокретности евидентирају на име сваког од апеланата у посебном посједовном листу са дијелом 1/1.

6. Првотужени је поднио Основном суду противтужбу 17. септембра 1998. године против апеланата којом је тражио да се утврди да је првотужени одржао стекао право својине на предметним непокретностима, што су апеланти дужни да признају и да трпе да се на основу судске пресуде првотужилац укњижи у земљишним књигама као сопственик предметних непокретности, те да суд обавезе апеланте да му накнаде трошкове поступка.

7. Поступајући по тужби апеланата и противтужби првотуженог, Основни суд је донио Пресуду број П-202/95 од 29. јуна 1998. године којом је тужбу апеланата одбио, а противтужбу првотуженог, прецизирану у претходној тачки ове одлуке, усвојио. У образложењу је наведено да је на основу доказа прецизираних у пресуди утврђено да је отац апеланата и првотуженог умро 1946. године и да је оставински поступак спроведен 1976. године приликом чега су апеланти и првотужени проглашени наследицима покојног оца са дијеловима од по 1/3, да је мајка апеланата и првотуженог умрла 1969. године, те да је након њене смрти спроведена оставинска расправа и рјешење о наслеђивању које је постало правоснажно 22. априла 1970. године за наслеђеника 1/2 непокретности које су биле својина мајке проглашен првотужени, јер су се апеланти одрекли наслеђства у његову корист, те је уписан као сопственик са дијелом 1/1 на том дијелу непокретности уписаним у зк.ул. бр. 58 и 757 к.о. Сухо Поље, а апеланти су били уписани као сопственици са 1/6, односно дијелом од 8413/68480 на другој половини непокретности, да је првотужени располагао дијелом наведених

непокретности тако да је два пута продавао дијелове земљишта, да се сада у зк.ул. води као сопственик са дијелом од 8413/68480, те да су дијелови непокретности који су били уписани на апеланте остали непромијењени. С тим у вези је наведено да је чланом 142 Закона о наслеђивању прописано да право наслеђеника на захтјев за предају заоставштине, што је, према мишљењу тог суда, у суштини предметни тужбени захтјев, застаријева најдаље за 10 година, рачунајући за законског наслеђеника од смрти оставиоца, а према несавјесном држаоцу за 20 година. Осим тога, наведено је да није спорно да је првотужени у посједу свих спорних непокретности низ година, осим незнатног дијела, што произилази из доказа спроведених у поступку који су прецизирани у пресуди. Основни суд је образложио да је, имајући у виду наведено, неспорно да је тужбени захтјев апеланата за предају у посјед предметних непокретности застарио, јер је од 1946. године, када је оставиоца (отац) умро, до подношења тужбе 1995. године прошло више од 20 година (тачније 50 година). Због наведеног, Основни суд је закључио да је тужбени захтјев апеланата неоснован, а, аналогно томе, основан је противтужбени захтјев првотуженог да се утврди да је одржао стекао право својине на спорним непокретностима.

8. Против наведене пресуде апеланти су поднјели жалбу Округном суду који је Рјешењем број Гж-350/98 од 25. децембра 1998. године жалбу уважио, првостепену пресуду укинуо и предмет вратио Основном суду на поновни поступак. У образложењу је наведено да су апеланти тражили диобу наслеђа у смислу одредаба члана 145 Закона о наслеђивању а да је Основни суд одлуку базирао на одредбама члана 142 истог закона, да је првостепени суд морао да да разлоге о захтјеву апеланата за диобу наслеђа с обзиром на то да то право, сходно одредбама члана 145 Закона о наслеђивању, не застаријева, као и да првостепени суд мора да утврди да ли је између апеланата и првотуженог постигнут усмени договор о диоби наслијеђених непокретности које су им остале иза родитеља.

9. У поновљеном поступку Основни суд је донио Пресуду број П-118/99 од 2. фебруара 2000. године којом је усвојен тужбени захтјев апеланата, прецизиран у претходним тачкама ове одлуке, а одбијен противтужбени захтјев првотуженог. Првотужени је обавезан да апелантима накнади трошкове поступка прецизиране у пресуди. У образложењу су поновљене чињенице утврђене у претходном поступку, те истакнуто и да је неоснован навод првотуженог да није примио оставинско рјешење из 1976. године којим су апеланти и он проглашени наследицима иза умрлог оца са дијеловима од 1/3 на предметним непокретностима, јер, како је навео тај суд, из стања списка произилази да је првотужени наведено рјешење примио. С тим у вези је истакнуто да је, осим што је примио наведено рјешење, првотужени, према мишљењу тог суда, могао да изврши и увид у зк. уложак из којег је видљиво да се предметне непокретности воде као сусвојина њих тројице. Због наведеног, као и чињенице да од правоснажности предметног рјешења о наслеђивању (5. фебруара 1987. године) до дана подношења тужбе, 20. марта 1995. године) није протекло 20 година, те пошто првотужени није био савјестан посједник предметних непокретности, то, према закључку Основног суда, нису испуњени услови да се утврди да је првотужени одржао стекао својину на предметним непокретностима.

10. Даље је наведено да је одредбама члана 145 Закона о наслеђивању прописано да право на диобу наслеђа не застаријева, па, сходно томе, према образложењу Основног суда, апеланти имају право на диобу предметних непокретности. Образложено је и да је у поступку утврђено да никада није дошло до диобе предметних непокретности, нити на основу писменог, нити усменог договора, те да је због тога захтјев апеланата за диобу основан. Основни суд је навео да је неспорно у поступку утврђено да су апеланти и првотужени заједнички посједовали и користили предметне непокретности све док апелант Јефто Марјановић није 1962. године отишао да ради у Словенију, гдје и сада живи, а апелант Ратко Марјановић је са првотуженим обрађивао предметне непокретности до 1975. године, када је и он отишао у Словенију из које се вратио 1991. године. С тим у вези, Основни суд је истакао да не може да се прихвати тврдња апеланата да су заједно са првотуженим управљали и располагали предметним непокретностима, а посебно дијелом непокретности које је у оставинском поступку након смрти њихове мајке наслиједио првотужилац, јер су се апеланти том приликом одрекли наслеђа у његову корист. Међутим, Основни суд је образложио да наведено нема утицаја на основаност захтјева апеланата за диобу предметних непокретности с обзиром на то да је већ закључено да нису испуњени услови за утврђивање да их је првотужени стекао у својину одржао. Имајући у виду наведено, као и исказе свједока поименично наведених у пресуди и налаз и мишљење вјештака геометра, Основни суд је донио пресуду као у диспозитиву.

11. Против наведене пресуде и апеланти и првотужени су поднјели жалбе Округном суду, који је Пресудом број Гж-666/2000 од 15. марта 2002. године жалбе одбио као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

12. Против наведене пресуде првотужени је изјавио ревизију Врховном суду, који је Рјешењем број Рев-404/02 од 17. септембра 2004. године уважио, укинуо оспорену пресуду и предмет вратио Окружном суду на поновно суђење. У образложењу је, између осталог, наведено да су нижестепени судови као почетак тока рока застаре погрешно узели дан правоснажности оставинског рјешења, јер је чланом 144 став 2 Закона о наслеђивању изричито наведено да тај рок почиње да тече од тренутка када је несавјесни посједник ступио у посјед оставине а тај датум нижестепени судови нису утврдили. Такође је наведено да није са сигурношћу утврђена несавјесност првотуженог, као и да су, супротно законским одредбама, нижестепени судови извршили просту подјелу укупне површине предметне непокретности без спровођења ванпарничног поступка којим се утврђује укупна вриједност заоставштине, те дијелови те вриједности који припадају наследицима.

13. У поступку извршења наведеног рјешења Окружни суд је донио Рјешење број Гж-871/04 од 9. фебруара 2006. године којим је укинуо Пресуду Основног суда број П-118/99 од 2. фебруара 2000. године и предмет вратио том суду на поновни поступак.

14. У поновљеном поступку апеланти су уредили тужбени захтјев и тужбене наводе проширили и на тужене. Основни суд је донио Пресуду број 080-0-П-99-000118 од 8. фебруара 2007. године којом је у цијелости одбио тужбени захтјев апеланата, прецизиран у претходним тачкама ове одлуке, а усвојио противтужбени захтјев првотуженог у дијелу прецизираном у претходним тачкама ове одлуке а одбијен је преостали дио тог захтјева. Пресудом су, такође, обавезани апеланти да првотуженом и туженим накнаде трошкове поступка ближе наведене у пресуди. У образложењу су поновљене чињенице утврђене у претходним поступцима, те закључено да је, према свему утврђеном, неспорно да је првотужени био савјесни посједник предметних непокретности у чијем је посједу низ година. Наведено је да је чланом 28 Закона о основним својинскоправним односима (у даљњем тексту: Закон) прописано да савјесни држалац непокретности на којој друго лице има право својине стиче право својине на тој ствари одбрајем након протекла рока од 20 година. С обзиром на то да је у конкретном случају, како је образложио Основни суд, од дана смрти оставиоца па до подношења тужбе протекло више од 40 година, а апеланти нису тражити предају предметних непокретности за све ово вријеме, нити су оспоравали посјед првотуженог на тим непокретностима, то је тај суд усвојио противтужбени захтјев првотуженог, а одбио тужбени захтјев апеланата. Наведено је да је одбијен дио противтужбеног захтјева првотуженог да се упише као посједник непокретности из п.л. бр. 357 и 1223 к.о. Сухо Поље, јер је у поступку утврђено да је првотужени већ уписан као њихов посједник.

15. Против наведене пресуде апеланти су поднијели жалбу и приједлог за одређивање судске мјере обезбјеђења Окружном суду који је ставом 1 Рјешења број 012-0-Гж-07-000 282 од 18. новембра 2008. године одбио приједлог апеланата за одређивање судске мјере обезбјеђења којом би се одложило извршење оспорене пресуде. Ставом 2 рјешења је уважена жалба апеланата, а одбачена као неблаговремена допуна жалбе, док је ставом 3 укинута оспорена пресуда Основног суда и предмет враћен том суду на поновни поступак уз образложење да је, између осталог, првостепени суд површио оцијени спроведене доказе у вези са тврђом апеланата да су са првотуженим били у посједу предметних непокретности све до подношења тужбе 1995. године, да првостепени суд није дао образложење поводом утврђења да је првотужени апеланата путем уговора о поклону из 1972. године поклонио по 1.000 м² предметних непокретности, те да је о тужбеном захтјеву апеланата требало одлучити као о захтјеву за предају заоставштине иза њиховог умрлог оца.

16. У поновљеном поступку Основни суд је донио Пресуду број 80 0 П 013426 95 П од 22. новембра 2010. године. Ставом 1 наведене пресуде у цијелости је усвојен предметни тужбени захтјев апеланата, ставом 2 је одбијен противтужбени захтјев првотуженог, а ставом 3 обавезан првотужени да апелантима накнади трошкове поступка у износу прецизираном у пресуди. У образложењу је наведена хронологија поступка и поновљене раније утврђене чињенице. Наведено је да је на основу исказа свједока поименично наведених у пресуди, које је тај суд прихватио као вјеродостојне јер су у складу са материјалним доказима, утврђено да су апеланти одржавали континуитет посједа на предметним непокретностима путем обраде земљишта, градње стамбених објеката, куповине стоке ради обраде земље, слања новца ради плаћања земљишта за шта постоје рачуни и уплатнице и слично. Основни суд је образложио да из исказа наведених свједока произилази да су апеланти, кад год би долазили из Словеније, радили на земљи и давали новац ради набавке потребитина у вези са непокретностима а да чињеница да су само повремено долазили из Словеније не значи да нису имали посјед на предметним непокретностима. Због наведеног, Основни суд је закључио да треба усвојити тужбени захтјев апеланата, а одбити противтужбени захтјев првотуженог, јер тај суд сматра да првотужени није савјесни посједник предметних непокретности. Ово због тога што, како је образложио Основни суд,

првотужени није доказао да је савјестан посједник, да је искључиви посједник и због тога што првотужени није могао да стекне својину на цијелокупној предметној имовини, јер је одувјек знао да није њен сопственик, нити једини наследицима иза оца, због чега, према мишљењу тога суда, његов посјед није био законит. Имајући у виду све наведено, Основни суд је донио предметну пресуду.

Оспорене пресуде

17. Против наведене пресуде првотужени и тужени су поднијели жалбе Окружном суду који је Пресудом број 80 0 П 013426 11 Гж од 20. априла 2011. године жалбу првотуженог дјелимично усвојио, а жалбу тужених усвојио у цијелости, па је, досљедно томе, првостепена пресуда преиначена на начин да је у односу на став 1 изреке одбијен тужбени захтјев апеланата осим у дијелу у којем је утврђено да је сваки од апеланата суопственик на непокретностима прецизираним у пресуди које у посједу држи првотужени, у ставу 2 изреке на начин да се у цијелости усваја противтужбени захтјев првотуженог, те у ставу 3 изреке тако што се одређује да свака странка сноси своје трошкове поступка. Пресудом је, такође, одбијена жалба првотуженог и првостепена пресуда потврђена у ставу 1 изреке који је већ прецизиран. У образложењу је наведено да је Окружни суд отворио расправу у овом предмету и саслушао парничне странке, те уз сагласност странака прочитао исказе поименично наведених свједока и налазе и скице лица мјеста које су сачинили вјештаци, као и другу документацију из списка. С тим у вези, наведено је да у предмету апеланти траже диобу непокретности и изручење њихових наследицима дијелова у заоставштини иза покојног оца које су уписане у п.л. прецизиране у пресуди. Наведено је да није спорно да је отац апеланата и првотуженог умро 1946. године без изјаве посљедње воље и у вријеме важења Савезног закона о наслеђивању због чега се, према мишљењу тог суда, у конкретном случају имају примјенити одредбе тог закона. Према одредбама наследицима закона, заоставштину лица прелази по сили закона на наследицима у тренутку смрти оставиоца због чега су, према мишљењу тог суда, апеланти, према ранијим правилима имовинског права, сходно члану 53 Закона, постали посједници спорних непокретности без обзира на то да ли су имали фактичку власт на њима а тиме су стекли и право да у парници остварују своје право на заоставштину.

18. Окружни суд је истакао да, према одредбама Закона о наслеђивању који је био на снази у вријеме окончања оставинског поступка, за подизање тужбе којом се остварује право на заоставштину нису одређени посебни рокови, али да је, према члану 144, прописано да право да се захтијева заоставштину као наследицима застаријева према савјесном посједнику за три године од када је наследицима сазнао за своје право и за посједника предмета заоставштине, а најкасније за 10 година рачунајући за законског наследицима од смрти оставиоца, а за тестаментарног наследицима од проглашења тестамена. Наведено је и да је ставом 2 овог члана прописано да према несавјесном посједнику ово право застаријева за 20 година из чега, према образложењу тог суда, произилази да се при законском наслеђивању почетак рокова застаријевања рачуна од момента смрти оставиоца, а ако претендент свој наследицима захтјев остварује против претпостављеног наследицима чији је посјед несавјестан, рок застаре износи 20 година. Наведено је да, дакле, почетак овог рока не зависи од момента сазнања за претендентово јаче право, нити од момента смрти оставиоца или проглашења тестамена, него од тренутка када је несавјесни држалац дошао у посјед оставине. Осим тога, истакуто је да је одредбама члана 241 став 2 Закона о наслеђивању наведено да рокови из члана 144 тог закона почињу да теку од дана када је тај закон ступио на снагу, односно од 11. маја 1955. године, јер рокови утврђени чланом 144 тог закона нису ранијим прописима били предвиђени. Наведено је да из стања списка, према образложењу тог суда, неспорно произилази да апеланти ничим нису доказали континуитет свог посједа, јер чињеница да су повремено долазили из Словеније и то за кратко вријеме боравка обављали одређене радове на непокретностима, куповали потребитине и изградиле објекте не значи постојање континуитета посједа. Имајући у виду све наведено, као и да су апеланти тужбу поднијели тек 1995. године, када је рок од 20 година прописан чланом 144 Закона о наслеђивању већ протекло, Окружни суд је закључио да је тужбени захтјев апеланата застарјо.

19. Наведено је и да је неспорно да су се апеланти пасивно држали у погледу свог права на наслеђе, јер из њиховог понашања може да се закључи да их реализација овог права није интересовала, јер нису оспоравали првотуженом посјед на предметним непокретностима више од 40 година. Због наведеног је, према мишљењу Окружног суда, почетна несавјесност првотуженог изгубила значај и добила нови квалитет у виду увјерења да он предметна непокретности држи као савјестан посједник и да то може да доведе до одржања, па је због тог разлога, према образложењу тог суда, првотужени на основу одредаба члана 28 став 4 Закона, одбрајем стекао право својине на предметним непокретностима осим на оном дијелу који је поклонио апелантима. Имајући у виду све наведено, Окружни суд је донио одлуку као у диспозитиву.

20. Против наведене пресуде апеланти су изјавили ревизију Врховном суду, који је Пресудом број 80 0 П 013426 11 Рев од 21. марта 2012. године ревизију одбио. У образложењу је наведено да се правна природа тужбеног захтјева пројектује према садржини тужбе, а да у конкретном случају апеланти траже утврђење својине, диобу непокретности и изручење њихових припадајућих наследних дијелова из заоставштине њиховог оца. Из наведеног, према образложењу Врховног суда, произилази да је предметном тужбом покренут спор о наслеђу и да има стварноправни карактер због чега су, према мишљењу тог суда, неосновани ревизиони наводи апеланата да није било мјеста за примјену одредаба члана 144 Закона о наслеђивању из 1955. године, односно члана 142 Закона о наслеђивању СРБиХ, и сада важећег закона. Врховни суд је истакао да заоставштина, сходно одредбама члана 133 (старог закона), односно 153 Закона о наслеђивању (који је на снази), прелази по сили закона на његове наследнике у тренутку његове смрти када се отвара наследство на његовој имовини сходно одредбама члана 128 став 6 из 1955. године, односно члана 126 став 1 Закона о наслеђивању СРБиХ и члана 146 став 1 сада важећег закона, чиме наследници постају посједници предметних непокретности без обзира на то да ли имају фактичку власт на њима, те стичу право да тужбом траже заоставштину од оног ко је држи у посједу. С тим у вези је образложено да, доводећи у контекст наведене законске одредбе са чињеницама предмета, несумњиво произилази да је првотужени био савјесни држалац предметних непокретности и да је чак апелантима поконио по дио земљишта које је једини наслиједио како би апеланти могли да изграде куће на тим парцелама. При томе је наведено да чињеница да су апеланти повремено долазили на предметне непокретности и на бављали ствари потребне за њихово одржавање не значи да су имали посјед на њима. Врховни суд је, због свега наведеног, закључио да је првотужени, сходно одредбама члана 28 Закона, одржајем стекао право својине на предметним непокретностима, те је донио пресуду као у диспозитиву.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

21. Апеланти сматрају да им је оспореним пресудама прекршено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Кршење наведених права апеланти виде у произвољној примјени материјалног права, као и у неразумном трајању поступка. Апеланти понављају чињенице у вези са поступком и наводе да су судови погрешно протумачили да су они претенденти на наслеђе, што они, свакако, нису, нити су тражили предају заоставштине, јер су они, у ствари, сусопственици, зато што су то право стекли уписом у земљишне књиге. Сматрају да су све вријеме имали и да имају и фактичку власт на предметним непокретностима и да није битно што су одлазили са тих непокретности због потребе да раде, јер су и из Словеније управљали предметним непокретностима. Апеланти наводе и да је предметни поступак предуго трајао и траже да им Уставни суд досуди накнаду нематеријалне штете у правичном износу.

б) Одговор на апелацију

22. Врховни суд је навео да је апелација неоснована и да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно примјенијено материјално право.

23. Окружни суд је навео да је апелантима пред тим судом омогућено правично суђење и да је тачно да је поступак дуже трајао због тога што је предмет сложен.

24. Основни суд је истакао хронологију поступка, те навео да је поступак трајао дуже због своје сложености и због тога што су апеланти два пута тражили да се рочишта одложе.

V - Релевантни прописи

25. У Закону о наслеђивању ("Службени лист СРБиХ" бр. 7/80 и 15/80) релевантне одредбе гласе:

Члан 126. став 1.

(који одговара члану 128. Закона о наслеђивању из 1955. године)

Смрћу лица отвара се његово наслеђе.

Члан 133.

Заоставштина умрлог лица прелази по сили закона на његове наследнике у тренутку његове смрти.

Члан 142.

(који одговара члану 144. Закона о наслеђивању из 1955. године)

Право наследника на захтјев за предају заоставштине застарјева према савјесном држаоцу за годину дана од када је наследник сазнао за своје право и за држаоца ствари заоставштине, а најдаље за десет година рачунајући за законског наследника од смрти

оставиоаче, а за тестаментарног наследника од проглашења тестаментна.

Према несавјесном држаоцу ово право застарјева за двадесет година.

26. У Закону о наслеђивању ("Службени гласник РС" број 1/09) релевантне одредбе гласе:

Члан 146. став 1.

(1) Смрћу лица отвара се његово наслеђе.

Члан 153.

Заоставштина умрлог лица прелази по сили закона на његове наследнике у тренутку његове смрти.

27. У Закону о основним својинскоправним односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 6/80 и 36/90 и "Службени гласник РС" број 38/03) релевантне одредбе гласе:

Члан 28.

Савестан и законити држалац покретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком три године.

Савестан и законит држалац непокретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком десет година.

Савестан држалац покретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком десет година.

Савестан држалац непокретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година.

Наследник постаје савестан држалац од тренутка отварања наслеђа и у случају када је оставилац био несавестан држалац, а наследник то није знао нити је могао знати, а време за одржај почиње тећи од тренутка отварања наслеђа.

28. У Закону о основним својинскоправним односима ("Службени гласник РС" број 38/03) релевантне одредбе гласе:

Члан 58. ст. 1, 2. и 6.

(1) Самостални држалац стиче одржајем право својине на непокретности, ако му је државина законита и савјесна, а није прибављена силом, пријетњом или злоупотребом повјерења, истеком десет година непрекидног држања.

(2) Самостални држалац непокретности, чија је државина савјесна, стиче одржајем својину на непокретности истеком двадесет година непрекидног држања.

(3) Вријеме потребно за одржај почиње да тече онога дана кад је држалац ступио у самосталну државину ствари, а завршава се истеком последњег дана потребног за одржај.

(6) Сматра се да је наследник савјесни држалац од тренутка отварања наследства и у случају кад је оставилац био несавјестан држалац, ако се не докаже да је знао или морао знати да му не припада право на државину.

29. У Закону о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 17/93, 14/94, 32/94, 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 105/08, 45/09 и 49/09) релевантне одредбе гласе:

Члан 10.

Суд је дужан да настоји да се поступак проведе без одуговлачења и са што мање трошкова и да онемогући сваку злоупотребу права која странкама припадају у поступку.

VI - Допустивост

30. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

31. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку којег је користио.

32. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Врховног суда број 80 0 П 013426 11 Рев од 21. марта 2012. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апеланти су примили 20. априла 2012. године а апелација је поднесена 11. маја 2012. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда, јер не

постоји неки формални разлог због којег апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

33. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII - Меритум

34. Апеланти побијају наведене пресуде, тврдећи да су тим пресудама прекршена њихова права из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

35. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

[...]

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

36. Члан 6 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом. [...]

У односу на наводе о примјени материјалног права

37. Уставни суд запажа да се предметни поступак тиче утврђивања права својине у вези са наслијеђеним непокретностима, дакле, да се ради о утврђивању грађанских права и обавеза апеланата и првотуженог, те да су члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члан 6 Европске конвенције примјенљиви.

38. Апеланти сматрају да је оспореним одлукама прекршено право на правично суђење због произвољне примјене материјалног права, јер је утврђено да је првотужени одржао стекао право својине на непокретностима које потичу из заоставштине њиховог оца. С тим у вези, Уставни суд, прије свега, указује да, према пракси Европског суда за људска права (у даљњем тексту: Европски суд) и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене права (види, Европски суд, *Gronina* против Русије, одлука о допуштивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је уопштено задатак редовних судова да оцијене чињенице и доказе које су извели (види, Европски суд, *Thomas* против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли је евентуално дошло до повреде или занемаривања уставних права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на делотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминациона.

39. Уставни суд се, дакле, према наведеноме ставу, може изузетно, када оцијени да је у одређеном поступку редовни суд произвољно поступио како у утврђивању чињеница, тако и у примјени релевантних позитивноправних прописа (види, Уставни суд, Одлука број АП 311/04 од 22. априла 2005. године, став 26), упустити у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примјенили позитивноправне прописе. У контексту наведеног Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може да води правичном поступку (види Одлуку Уставног суда број АП 1293/05 од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и даље, те, *mutatis mutandis*, Европски суд, *Анђелковић* против Србије, пресуда од 9. априла 2013. године, тачка 24).

40. У конкретном случају Уставни суд запажа да из чињеница предмета произишало да су апеланти својим тужбеним захтјевом тражили да се на основу права на наслједство изврши диоба предметних непокретности, дијелови тих непокретности предају апелантима и утврди сувојина на тим непокретностима које потичу из заоставштине иза њиховог покојног оца, а да је, с друге стране, првотужени (који је брат апеланата и, такође, очев наслједник) тражио да се утврди да је одржао стекао право својине на тим непокретностима. Уставни суд запажа и да је у поступку утврђено да апеланти нису имали континуитет у посједу предметних непокретности (напустили су их ради одласка на рад у Словенију и повремено долазили на те непокретности), а, наспрот томе, првотужени је континуирано био у посједу предметних непокретности, обрађивао их и бринуо се о њима, што му апеланти нису спорили дуже од 40 година. С обзиром на садржину законских одредаба у вези са почетком тока застарог рока поводом питања заоставшти-

не прописане релевантним одредбама Закона о наслједивању, као и одредаба Закона у вези са условима за стицање права својине одржајем, Уставни суд сматра да у образложењу Окружног суда и Врховног суда да је првотужени, због наведеног, одржао стекао право својине на тим непокретностима нема ништа што би указивало да су редовни судови произвољно примјенили материјално право. При томе Уставни суд има у виду да апеланти у апелацији понављају наводе које су истицали у поступку окончаном оспореним пресудама а које су редовни судови размотрили и дали експлицитна образложења зашто они, у околностима конкретног случаја, не могу да доведу до другачијег рјешења конкретне правне ствари. Због тога, Уставни суд сматра наводе апеланата о произвољној примјени материјалног права неоснованим.

41. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да у конкретном случају није дошло до кршења права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције у односу на апелационе наводе у вези са произвољном примјеном материјалног права.

Дужина трајања поступка

42. Апеланти сматрају да им је право на правично суђење прекршено и због неразумно дугог трајања предметног поступка.

а) Релевантни принципи

43. Уставни суд, прије свега, истиче да, према конзистентној пракси Европског и Уставног суда, разумност дужине трајања поступка мора да се оцјењује у свјетлу околности појединог предмета, водећи рачуна о критеријумима успостављеним судском праксом Европског суда, а нарочито о сложености предмета, понашању страна у поступку и надлежног суда или других јавних власти, те о значају који конкретна правна ствар има за апеланта (види, Европски суд, *Микулић* против Хрватске, апликација број 53176/99 од 7. фебруара 2002. године, Извјештај број 2002-I, став 38).

б) Период који се узима у обзир

44. Уставни суд запажа да је поступак поводом тужбе апеланата покренут 20. марта 1995. године. Међутим, период који *ratione temporis* улази у надлежност Уставног суда не почиње тада, већ 14. децембра 1995. године, као датума када је Устав Босне и Херцеговине ступио на правну снагу. Уставни суд ће при оцјењивању разумности дужине поступка на који апеланти указују узети у обзир стадијум поступка достигнут до 14. децембра 1995. године (*loc. cit.*, пресуда *Микулић*, став 37). У вези с наведеним, Уставни суд запажа да је предметни поступак укупно трајао 17 година с тим да је до заснивања надлежности Уставног суда поступак трајао девет мјесеци, а од заснивања надлежности Уставног суда до окончања поступка, тј. до доношења оспорене пресуде (21. марта 2012. године) 16 година и три мјесеца.

ц) Анализа разумности трајања поступка

45. У конкретном случају ради се о поступку утврђивања права сувојине/својине на непокретностима које представљају заоставштину иза оца апеланата и првотуженог. С тим у вези, Уставни суд сматра да се, с обзиром на околности конкретног случаја, радило о релативно сложеним чињеничним и правним питањима која је суд требало да размотри.

46. Уставни суд запажа да су у току трајања предметног поступка четири пута укидане донесене пресуде и предмет враћан на поновни поступак Основном суду или Окружном суду. Осим тога, Уставни суд запажа и да су, и поред тога што се радило о релативно сложеном поступку, разлог укидања пресуда и враћања на поновни поступак у сваком од тих случајева били процедурална грешка и пропуст суда чија је одлука укинута да спроведе одређене радње у поступку, а не сложеност чињеница. При томе Уставни суд има у виду да су редовни судови као разлог дужине трајања поступка навели његову сложеност, занемарујући стално враћање предмета на поновни поступак. С тим у вези, Уставни суд мора да нагласи да је за правни систем од фундаменталне важности вођење поступка у оквиру разумног времена, јер свако непотребно одуговлачење, као и враћање предмета од вишег ка нижем суду често доводи до, *de facto*, лишавања појединца његових права, губитка дјеловитности и повјерења у правни систем. Дакле, Уставни суд сматра да, и поред чињенице да је поступак био релативно сложен, одговорност за трајање предметног поступка који је, рачунајући од заснивања надлежности Уставног суда, трајао више од 16 година носе редовни судови.

47. Оцјењујући све наведено, као и критеријуме који су наведени у претходним тачкама ове одлуке, Уставни суд сматра да дужина поступка не задовољава захтјев разумности из члана 6 став 1 Европске конвенције, те да постоји кршење права на суђење у разумном року као једног од елемената права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

д) Питање накнаде нематеријалне штете

48. Апеланти су затражили да им се накнади штета због дужине трајања парничног поступка. Према члану 74 Правила Уставног

суда, Уставни суд може у одлуци којом усваја апелацију да одреди накнаду нематеријалне штете на основу праведности, узимајући у обзир стандарде који произилазе из праксе Уставног суда. Сходно наведеном, одлучујући о накнади нематеријалне штете, Уставни суд упућује на раније утврђен принцип одређивања висине накнаде штете у оваквим случајевима (види Одлуку Уставног суда број АП 938/04, објављену у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине” број 20/06, ст. 48-51). Према утврђеном принципу, апеланту би за сваку годину одлагања да се донесе одлука требало исплатити приближно 150,00 КМ, а уколико се ради о хитном поступку, 300,00 КМ. Имајући у виду чињеницу да је дио поступка поводом тужбе апеланата који улази у оквир надлежности Уставног суда *ratione temporis* трајао 16 година и три мјесеца, апелантима се одређује накнада у висини од 2.400,00 КМ. Овај износ апеланту је дужна да исплати Влада Републике Српске, с обзиром на сједиште редовних судова, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке. Ова одлука Уставног суда у дијелу који се односи на накнаду нематеријалне штете представља извршну исправу.

Право на имовину

49. Апеланти сматрају да им је, због произвољне примјене материјалног права, прекршено и право на имовину. С обзиром на то да је Уставни суд у претходним тачкама ове одлуке утврдио да материјално право није произвољно примјенијено, Уставни суд сматра да су и наводи о кршењу права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију неосновани.

VIII - Закључак

50. Уставни суд закључује да постоји кршење права на “суђење у разумном року” као једног од елемената права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став I Европске конвенције када је поступак за утврђивање права својине/сусвојине на непокретностима које потичу од заоставштине трајао укупно 17 година од чега *ratione temporis* 16 година и три мјесеца.

51. С друге стране, Уставни суд закључује да нема кршења права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став I Европске конвенције у односу на примјену материјалног права када из чињеница предмета не произилази ништа што би указивало да су редовни судови чије су одлуке оспорене апелацијом произвољно примјенили одредбе Закона о насљеђивању и Закона.

52. Такође, Уставни суд закључује да нема кршења ни права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију када апеланти наводе о кршењу овог права заснивају на наводима о произвољној примјени материјалног права, а Уставни суд је утврдио да материјално право није произвољно примјенијено.

53. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 74 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

54. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједик
Уставног суда БиХ,
Мирсад Ђеман, с.р.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (2), а у вези са чл. 12, 14, и 16. Закона о конкуренцији (“Службени гласник БиХ”, бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта Акционарског друштва за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса “Нестро Петрол” Бања Лука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бања Лука, запримљеној под бројем: 05-26-1-11-II/15, од 23. марта 2015. године, на 106. (стотину шестој) сједници, одржаној 25. јуна 2015. године, д о н и о ј е

ЗАКЉУЧАК

1. Одбацује се Пријава концентрације привредног субјекта Акционарског друштва за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса “Нестро Петрол” Бања Лука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бања Лука, којом намјерава узети у закуп привредни субјекат Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, трговину и услуге “МД Буквић” Брчко Дистрикт, Браће Ђускића број 13, 76000 Брчко, ради непостојања обавезе пријаве.

2. Овај закључак биће објављен у “Службеном гласнику БиХ”, службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) је запримио, под бројем: 05-26-1-11-II/15,

од 23. марта 2015. године, Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредног субјекта Акционарског друштва за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса “Нестро Петрол” Бања Лука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бања Лука (у даљем тексту: “Нестро Петрол” или Подносилац пријаве), којом намјерава узети у закуп привредни субјекат Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, трговину и услуге “МД Буквић” Брчко Дистрикт, Браће Ђускића 13, 76000 Брчко (у даљем тексту: “МД Буквић”).

Конкуренијски савјет је увидом у поднесену Пријаву утврдио да је иста потпуна и комплетна, у смислу члана 30. став (1) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон) и издао Потврду о пријему комплетне и уредне Пријаве, у смислу члана 30. став (3) Закона, број: 05-26-1-11-II/15, од 25. јуна 2015. године.

Подносилац пријаве, у смислу члана 30. став (2) Закона, навео је да захтјев за оцјену концентрације нема намјеру доставити неком другом тијелу за конкуренцију изван Босне и Херцеговине.

Конкуренијски савјет анализом концентрације утврдио је следеће чињенице:

Пријава је поднесена, у смислу члана 16. став (2) Закона, јер су учесници концентрације закључивањем Писма намјере изразили обострану спремност о спровођењу предметне концентрације.

1. Учесници концентрације

Учесници концентрације су привредни субјекат Акционарско друштво за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса “Нестро Петрол” Бања Лука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бања Лука, и привредни субјекат Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, трговину и услуге “МД Буквић” Брчко Дистрикт, Браће Ђускића број 13, 76000 Брчко.

1.1. Привредни субјекат “Нестро Петрол”

Привредни субјекат Акционарско друштво за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса “Нестро Петрол” Бања Лука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бања Лука, регистрован је у Окружном привредном суду у Бањој Луци, под матичним бројем: 1-10073-00 (ЈИБ 4400959260004), с основним капиталом у износу од 4.009.274,00 КМ, и са 80,000031% власничких учешћа привредног субјекта Отворено акционарско друштво “НефтегазИнКор”, Каланчевскаја 11, Корпус 2, Москва, Руска Федерација (уписан у Јединствени државни регистар правних лица у Москви, 2. августа 1999. године, под бројем: 1027708003256) и 19,999969% власничких учешћа осталих акционара. Руска државна компанија “Зарубежнефт” о.а.д. Москва је власник 95,0% дионица привредног субјекта “НефтегазИнКор”.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта “Нестро Петрол” је трговина на мало моторним горивима у специјализованим продавницама (шифра дјелатности 47.30).

Привредни субјекат “Нестро Петрол” има 84 бензинских станица (у власништву или закупу) на тржишту продаје на мало нафтних деривата у Босни и Херцеговини.

Привредни субјекат “НефтегазИнКор”, поред власништва у привредном субјекту “Нестро Петрол”, има 100,0% власничких учешћа у привредном субјекту “Оптима група” д.о.о. Бања Лука, као и већинска учешћа у привредним субјектима Рафинерија нафте Брод а.д. Брод и Рафинерија уља Модрича а.д. Модрича.

Привредни субјекти Рафинерија нафте Брод а.д. и Рафинерија уља Модрича а.д. не учествују на тржишту Босне и Херцеговине у малопродаји нафтних деривата, док је привредни субјекат “Оптима група” д.о.о. Бања Лука власник 10 бензинских станица, које су дате у закуп привредном субјекту “Нестро Петрол”.

1.2. Привредни субјекат “МД Буквић”

Привредни субјекат Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, трговину и услуге “МД Буквић”, Браће Ђускића број 13, 76000 Брчко Дистрикт, уписан је у судски регистар Основног суда у Брчко Дистрикту БиХ, под бројем МБС: 96-01-0012-13, са уписаним основним капиталом у износу од 180.000,00 КМ, са 100,0% власничког учешћа у основном капиталу физичког лица Миодрага Буквића ((..)**1, 76100 Брчко Дистрикт).

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта “МД Буквић” је трговина на мало моторним горивима у специјализованим продавницама (шифра дјелатности 47.30).

Поред привредног субјекта “МД Буквић” физичко лице Миодраг Буквић поседује 100,0% власничких учешћа у привредном субјекту “Клас” д.о.о. Брчко (основна регистрована дјелатност производња хљеба и педива), привредног субјекта “Буквић” д.о.о., Брчко (основна регистрована дјелатност куповина и продаја некретнина), а у привредном субјекту “Тесла” д.д. Брчко поседује 43,20% власничких учешћа, а 38,12% је у власништву привредног субјекта “Клас” д.о.о. Брчко.

2. Правни оквир оцјене концентрације

Конкуренијски савјет у поступку оцјене концентрације примјенио је одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тр-

жишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10), те Одлуке о начину подношења пријаве и критеријума за оцјену концентрација привредних субјеката ("Службени гласник БиХ", број 34/10).

3. Правни основ и облик концентрације

Као правни основ концентрације достављено је Писмо намјере закључено између привредног субјекта "Нестро Петрол" (заступан по Владимир Абакумов, директор) и привредног субјекта "МД Буквић" (заступан по Миодраг Буквић, директор), од 20. марта 2015. године.

Овим писмом намјере привредни субјекат "Нестро Петрол" изражава намјеру да узме у закуп бензинску пумпу која се налази у Брчком (описана у Земљишнокњижни уложак број 765, катастарска општина Гредице).

Конкуренијски савјет је утврдио да се ради о концентрацији, у смислу члана 12. став (1) тачка б) под 3) Закона.

4. Релевантно тржиште предметне концентрације

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта у производном смислу обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Надаље, према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата цјелокупан или дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекат дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

На основу података из Пријаве, релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају је тржиште продаје нафтних деривата на мало.

Узимајући у обзир пословање привредног субјекта "Нестро Петрол" и привредног субјекта "МД Буквић", релевантно тржиште у географском смислу сматра се тржиште Босне и Херцеговине и тржиште Брчко Дистрикта.

Слиједом наведеног, под релевантним тржиштем предметне концентрације сматра се тржиште продаје нафтних деривата на мало у Босни и Херцеговини и Брчко Дистрикту.

4.1. Анализа релевантног тржишта

Прије спровођења концентрације број бензинских станица и тржишна учешћа учесника концентрације на релевантним тржиштима:

Табела 1.

Р. бр.	Назив привредног субјекта	Брчко Дистрикт	Тржишно учешће %	Босна и Херцеговина	Тржишно учешће %
1.	"Нестро Петрол"	2	2,86	84*	7,64
2.	"МД Буквић"	1	1,43	1	0,09
3.	Остали	66	95,71	1015	92,27
	УКУПНО	69	100,0	1100	100,0

Извор: подаци из Пријаве.

Након спроведене концентрације, број бензинских станица и тржишна учешћа привредног субјекта "Нестро Петрол" на релевантним тржиштима:

Табела 2.

Р. бр.	Назив привредног субјекта	Брчко Дистрикт	Тржишно учешће %	Босна и Херцеговина	Тржишно учешће %
1.	"Нестро Петрол"	3	4,29	85	7,73
2.	Остали	66	95,71	1015	92,27
	УКУПНО	69	100,0	1100	100,0

Извор: подаци из Пријаве.

Након спроведене концентрације, привредни субјекат "Нестро Петрол" на релевантном тржишту Брчко Дистрикта имаће 4,29% тржишног учешћа и 7,73% на релевантном тржишту Босне и Херцеговине.

Конкуренијски савјет је у обзир узео чињеницу да је привредни субјекат "Нис Петрол" д.о.о. Бања Лука, Младена Стојановића 29, 78000 Бања Лука (у даљем тексту: "Нис Петрол" д.о.о. Бања Лука), у којем 100,0% власничких учешћа посједује привредни субјекат Друштво за истраживање, производњу, прераду, дистрибуцију и промет нафте и нафтних деривата и производњу природног гаса "Нафтна индустрија Србије" а.д., Народног Фронта 12, 21000 Нови Сад, Република Србија, у којем 56,1548% власничких учешћа посједује привредни субјекат Гаспром Нефт-Москва, Руска Федерација, у којем 50,002% власничких учешћа посједује Руска Федерација.

Имајући у виду да су привредни субјекат "Нис Петрол" д.о.о. Бања Лука и привредни субјекат "Нестро Петрол" индиректно у власништву Руске Федерације, Конкуренијски савјет је анализирао и заједничко тржишно учешће привредних субјеката "Нис Петрол" д.о.о. Бања Лука и "Нестро Петрол" (узимајући у обзир Рјешење Конкуренијског савјета, број: 01-26-1-022-7-И/12, од 20.12.2012. године – Пријава концентрације привредног субјекта "Нис Петрол" д.о.о. Бања Лука, Младена Стојановића 29, Бања Лука и привредног субјекта ОМВ БХ д.о.о., Фра Анђела Звиздовића 1, 71000 Сарајево.

Табела 3.

Р. бр.	Назив привредног субјекта	Брчко Дистрикт	Тржишно учешће %	Босна и Херцеговина	Тржишно учешће %
1.	"Нестро Петрол"	3	4,29	85	7,73
2.	"Нис Петрол" д.о.о. Бања Лука	1	1,45	27	2,45
	Укупно (1+2)	4	5,74	112	10,18
3.	Остали	65	95,71	981	89,17
	УКУПНО	69	100,0	1100	100,0

Извор: подаци из пријаве; подаци Конкуренијског савјета; подаци "Нис Петрол" д.о.о. Бања Лука.

5. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације привредних субјеката, у смислу члана 14. став (1) т. а) и б) Закона, постоји ако укупни годишњи приходи учесника концентрације остварени продајом робе и/или услуга на свјетском тржишту износе 100.000.000,00 КМ, по завршном рачуну у години која је претходила предметној концентрацији, и да укупан приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ или ако је заједничко тржишно учешће учесника концентрације на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Укупни годишњи приходи привредног субјекта "Нестро Петрол" и привредног субјекта "МД Буквић", на дан 31. децембар 2014. године:

Табела 4.

Укупан приход (КМ)	"Нестро Петрол"	"МД Буквић"
Свијет	-	-
Босна и Херцеговина	(..)**	(..)**

Извор: подаци из Пријаве.

Годишњи приходи учесника концентрације представљају укупне приходе (без пореза на додатну вриједност и других пореза који се директно односе на учеснике концентрације на тржишту Босне и Херцеговине), у смислу члана 9. тачка х) Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

Према подацима из Пријаве (Табела 4) учесници концентрације нису испунили услов укупног годишњег прихода, у смислу члана 14. став (1) тачка б) Закона, будући да привредни субјекат "МД Буквић", предмет концентрације, има годишњи приход од (..)**КМ.

Такође, учесници концентрације нису испунили услов из члана 14. став (1) тачка б) у погледу тржишног учешћа (табеле 1, 2. и 3), с обзиром да је њихово заједничко тржишно учешће на релевантном тржишту знатно мање од 40,0%.

На основу наведеног, утврђено је да привредни субјекат "Нестро Петрол" није био обавезан поднијети пријаву концентрације, те је одлучено као у диспозитиву.

6. Административна такса

Подносилац пријаве на овај закључак, у складу са чланом 2. став (1), тарифни број 108, тачка ц) Одлуке о административним таксама, у вези са процесним радњама пред Конкурентским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11), дужан је платити административну таксу у износу од 1.000,00 КМ, у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

7. Поука о правном лијеку

Против овог закључка није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овог закључка.

¹(..)** Подаци представљају пословну тајну.

Број: 05-26-1-11-3-П/15

25. јуна 2015. године

Сарајево

Предсједница,
Маида Чампара, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1015	Закон о порезу на доходак.....	1
1016	Закон о измјенама и допуни Закона о платама и накнадама судија и тужилаца у Републици Српској.....	11
1017	Закон о измјенама и допунама Закона о стварним правима.....	11
1018	Закон о измјенама и допунама Закона о приватизацији државних станова.....	12
1019	Одлука о дугорочном задуживању Републике Српске за рефинансирање дуга Универзитета у Источном Сарајеву.....	13

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1020	Одлука о покретању поступка додјеле концесије за истраживање угља (лигнита) на локалитету "Бистрица" код Приједора.....	13
1021	Одлука о давању сагласности на Измјене и допуне Статута Јавне установе Институт за испитивање материјала и конструкција Републике Српске Бања Лука.....	13
1022	Одлука о измјени Одлуке о организовању и усклађивању пословања Јавне установе Институт за испитивање материјала и конструкција Републике Српске.....	13
1023	Рјешење о разрјешењу в.д. чланова представника оснивача у Управном одбору Јавне установе Студентски центар "Никола Тесла" Бања Лука.....	14
1024	Рјешење о именовану чланова - представника оснивача у Управном одбору Јавне установе Студентски центар "Никола Тесла" Бања Лука.....	14

Рјешење о разрјешењу в.д. директора Угоститељског сервиса за потребе републичких органа.....	14
--	----

Рјешење о именовану вршиоца дужности директора Угоститељског сервиса за потребе републичких органа.....	14
---	----

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

Закључак о исправци грешке у Рјешењу о потврђивању катастра непокретности за катастарску општину Ријеке, општина Хан Пијесак, број: 21.04/951-1615/14, од 25.5.2015. године ("Службени гласник Републике Српске", број 41/15).....	14
--	----

РЕПУБЛИЧКА ДИРЕКЦИЈА ЗА ПРОМЕТ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој дирекцији за промет наоружања и војне опреме.....	15
---	----

ЗАВОД ЗА ОБРАЗОВАЊЕ ОДРАСЛИХ

Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Заводу за образовање одраслих.....	17
--	----

УСТАВНИ СУД БиХ

Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 1774/12.....	17
--	----

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БиХ

Закључак по Пријави концентрације привредног субјекта Акционарског друштва за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса "Нестро Петрол" Бања Лука.....	22
--	----

ОГЛАСНИ ДИО.....	8 страна
------------------	----------

